

System vzdělávání v Policii České republiky

Aleš Tchuř

Bakalářská práce
2015

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

INSTITUT
MEZIOBOROVÝCH STUDIÍ

Univerzita Tomáše Bati
Institut mezioborových studií Brno
akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Aleš TCHUŘ**
Osobní číslo: **H118323**
Studijní program: **B7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Sociální pedagogika**

Téma práce: **Systém vzdělávání v Policii České republiky**

Zásady pro vypracování:

Zadané a zvolené téma bude zpracováno podle pokynů obsažených v materiálu IMS "Metodika psaní odborného textu a výzkum v sociálních vědách" (IMS 2009). Případně podle dalších materiálů, z nichž některé jsou obsaženy v literatuře připojené k tomuto studijnímu textu. Zejména bude dbáno na dodržování zásad publikační etiky a pravidel společenskovedního výzkumu. Průběžné výsledky práce budou pravidelně konzultovány s vedoucím bakalářské práce. S vědomím těchto zásad a pravidel a po konzultaci s vedoucím bude práce zaměřena na:

- obecnou charakteristiku vzdělávacího systému Policie České republiky;
- stručné pojednání o historii vzdělávání policistů od Československého četnictva do rozpadu Československa;
- popis vývoje vzdělávacího systému Policie České republiky od 1.1.1993 do současnosti;
- možnosti využití poznatků sociální pedagogiky při vzdělávání a dalším vzdělávání dospělých.

Součástí práce bude realizovaný (kvalitativní, kvantitativní) výzkum, zaměřený na názory a postoje policistů k současnému systému vzdělávání příslušníků Policie České republiky.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

Nařízení ministra vnitra č. 40 ze dne 23. srpna 2010 o vzdělávání v policejních školách a školských zařízeních Ministerstva vnitra a v dalších vzdělávacích zařízeních.

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

BENEŠ, M. Andragogika. 1. vyd. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2580-2.

MACEK, P., FILÁK, A. Základy teorie policejně bezpečnostní činnosti. 1. vyd. Praha: Police history, 2004. ISBN 80-86477-01-0.

MACEK, P., UHLÍŘ, L. Dějiny policie a četnictva I. 1 vyd. Praha: Police history, 1997. ISBN 80-85821-52-4.

MUŽÍK, J. Management ve vzdělávání dospělých. Praha: Eurolex Bohemia, 2000. ISBN 80-8596-393-0.

MUŽÍK, J. Profesní vzdělávání dospělých. 1 vyd. Praha: CODEX Bohemia, 1999. ISBN 80-5963-93-0.

Další literatura bude průběžně doplňována během práce na tomto textu.

Vedoucí bakalářské práce:

PhDr. Geraldina Palovčíková, CSc.

Katedra pedagogiky a psychologie

Datum zadání bakalářské práce:

11. listopadu 2013

Termín odevzdání bakalářské práce:

30. dubna 2014

V Brně dne 11. listopadu 2013

doc. PhDr. Miloslav Jůzl, Ph.D.
vedoucí ústavu

doc. PaedDr. Slavomír Laca, Ph.D.
vedoucí katedry

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

ALEŠ TCHUR

Jméno, příjmení studenta

V Brně 24. 4. 2015

Podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užíje-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu, k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpirá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlédne k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Bakalářská práce se věnuje popisu vzdělávacího systému Policie České republiky. Celá práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou. Teoretická část pojednává o vzdělávání dospělých v obecné rovině, dále je určitý prostor věnován Policii České republiky jako takové a to zejména popis základních pojmů, úkolů a filozofie policie. Dále je rozebrán vzdělávací systém Policie České republiky včetně podkapitoly o historickém vývoji vzdělávání u policie. Následuje pojednání o charakteristice a cílech celoživotního vzdělávání policistů. Zmíněna je i mezinárodní spolupráce v oblasti vzdělávání policistů. Poslední kapitola teoretické části se zabývá vzdělávacími subjekty Ministerstva vnitra, Policie ČR i vnějšími vzdělávacími subjekty. V praktické části je zpracován realizovaný výzkum zaměřený na názory policistů a postoje policistů k současnému systému vzdělávání příslušníků Policie České republiky.

Klíčová slova:

Vzdělávání, andragogika, vzdělávání dospělých, celoživotní vzdělávání, vzdělávací subjekty, Policie České republiky, mezinárodní spolupráce.

ABSTRACT

The aim of this bachelor thesis is to describe the educational system of the Police of the Czech Republic. The whole thesis is divided into theoretical and practical part. The theoretical part deals with adult education in general terms, then it focuses on the Police of the Czech Republic as it is, especially on the description of basic terms, duties, and philosophy of the police. Next, the thesis analyses the educational system of the Police of the Czech Republic, including a subchapter about historical development of police education. The following part discusses the characteristics and goals of policemen's lifelong learning. Also, the international cooperation in the field of police education is mentioned in the thesis. The last chapter of the theoretical part studies the educational subjects in the Interior Ministry, the Police of the Czech Republic, and external educational subjects. The practical part consist of a research focused on policemen's opinion and attitude to the actual educational system of the Police of the Czech Republic.

Keywords:

Education, andragogics, adult education, lifelong learning, educational subjects, Police of the Czech Republic, international cooperation.

Poděkování

Děkuji paní PhDr. Geraldině Palovčikové, CSc. za její velmi užitečnou a všestrannou metodickou pomoc, kterou mi poskytla při zpracování bakalářské práce.

Také bych chtěl poděkovat své rodině, přátelům, partnerce a nadřízeným za morální pomoc a podporu, kterou mi poskytli při zpracování mé bakalářské práce, které se velice vážím.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Aleš Tchuř

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	9
1 ANDRAGOGIKA A CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ	10
1.1 ANDRAGOGIKA, DEFINICE A POJMY	11
1.2 VZDĚLÁVÁNÍ DOSPĚLÝCH	13
1.3 CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ.....	14
2 VZDĚLÁVACÍ SYSTÉM POLICIE ČR	19
2.1 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	19
2.2 VÝVOJ VZDĚLÁVACÍHO SYSTÉMU POLICIE.....	27
2.3 SYSTÉM POLICEJNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ.....	32
3 CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ POLICISTŮ	33
3.1 KONCEPCE A CHARAKTERISTIKA CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ.....	33
3.2 MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE.....	35
4 VZDĚLÁVACÍ SUBJEKTY	38
4.1 VZDĚLÁVACÍ SUBJEKTY MINISTERSTVA VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY.....	38
4.2 VZDĚLÁVACÍ SUBJEKTY POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	42
4.3 MIMOREZORTNÍ VZDĚLÁVACÍ SUBJEKTY.....	44
II PRAKTICKÁ ČÁST	45
5 VÝZKUM	46
5.1 CÍL, HYPOTÉZY A METODA VÝZKUMU	46
5.2 TECHNIKA VÝZKUMU A VÝBĚR RESPONDENTŮ	46
5.3 PREZENTACE A ANALÝZA VÝSLEDKŮ VÝZKUMU	47
ZÁVĚR	61
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A ZDROJŮ	63
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	65
SEZNAM OBRÁZKŮ	66
SEZNAM PŘÍLOH	67

ÚVOD

Ve své bakalářské práci jsem se rozhodnul zpracovat téma „System vzdělávání v Policii České republiky“. K tomuto tématu mám velmi blízko jelikož již sedmý rokem sloužím jako policista v přímém výkonu služby na Místním oddělení Policie České republiky v Praze 8 – Karlíně. Dle mého názoru je současný vzdělávací systém u Policie ČR nastaven poměrně nepřehledně. Za celou mou poměrně krátkou kariéru u tohoto sboru jsem zažil již minimálně tři relativně významné změny v základní odborné přípravě nově přijatých policistů do služebního poměru. Tyto změny si v současnosti nedovolím hodnotit, avšak jsem toho názoru, že hlavní přeměna, kterou přinesly, spočívá ve zkrácení délky základní odborné přípravy, v některých případech až o polovinu. To ovšem nepřináší pozitivní výsledky ve vzdělávání policistů, kteří po absolvování této nedostatečné přípravy musí ihned po jejím absolvování vykonávat náročnou službu. Tato práce by v žádném případě neměla být kritikou nastaveného systému, naopak se pokusí zmapovat komplexně celý vzdělávací systém u Policie České republiky, zdůraznit jeho přednosti a upozornit na jeho nedostatky.

Hlavním cílem této bakalářské práce je analýza současného vzdělávacího systému u Policie České republiky a jeho změny. Práce zmapuje základní pojmy andragogiky a vzdělávání dospělých obecně. Vytyčí základní pojmy a charakteristiku této problematiky. Zde se uvedený název mé bakalářské práce setkává i se samotnou sociální pedagogikou. Práce se věnuje z velké části Policii České republiky jako takové kdy je popsána samotná ozbrojená složka státu a její úkoly a priority v dnešním světě. V této kapitole jsou detailně rozebrány nároky na uchazeče do služebního poměru k Policii České republiky, povinnosti a oprávnění policisty, etický kodex Policie České republiky a její struktura. Součástí práce bude také pojednání o historii vývoje tohoto vzdělávacího systému od dob Československého četnictva před druhou světovou válkou, přes dobu po této válce v průběhu totality až do pádu komunismu v roce 1989. Významnou součástí bakalářské práce bude i část empirická. V této části bude realizovaný výzkum zaměřený na názory a postoje policistů k současnému systému vzdělávání příslušníků Policie České republiky.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ANDRAGOGIKA A CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Andragogika – (z řeckého aner, andros – muž a ago – vésti)

Beneš uvádí, že užívání termínu andragogika není doposud zcela rozšířeno. Situace se sice pozvolna mění, to ale neznamená, že si široká veřejnost natož představitelé příbuzných oborů již tento výraz stačili osvojit. V jiných zemích se tento pojem také doposud nevžil jelikož stále převládají výrazy jako vzdělávání dospělých či další vzdělávání a další podobné pojmy. V roce 1989 rozhodla akreditační komise Ministerstva vnitra České republiky o započetí užívání tohoto pojmu. Tato akreditační komise má na starosti potvrzování systému studijních, doktorandských a habilitačních oborů na vysokých školách. Tuto akreditační komisi vedl k jejímu rozhodnutí především důvod, aby se pojem oddělil od zdiskreditovaného označení výchova a vzdělávání dospělých.¹

„Věda o výchově dospělých, vzdělávání dospělých a péči o dospělé, respektující všestranně zvláštnosti dospělé populace a zabývající se její personalizací, socializací a enkulturací. V oblasti výchovy a vzdělávání se zabývá zvláštnostmi působení pedagogických zákonitostí na dospělou populaci, definuje osobnost dospělého ve výchovném a vzdělávacím procesu, definuje systém výchovy a vzdělávání populace, jakož i zvláštnosti ve vztahu k ostatním pedagogickým vědám.

Na obsah pojmu i obsah andragogiky jako vědecké disciplíny, nejsou dosud názory sjednoceny. A bývá většinou chápána jako synonymum pojmu vzdělávání dospělých, eventuálně jako věda o vzdělávání dospělých. Řidčeji (Hanselmannova „sociální andragogika“, holandské pojetí jako teorie a praxe jednání lidí (pochopitelně s terminologickými důsledky nebo olomoucké pojetí integrální andragogiky jako teorie a praxe vedení lidí a péče o ně) v širším pojetí, v němž vzdělávání dospělých je pouze jedním aspektem.“²

¹ ENEŠ, Milan. *Andragogika*. 1. Vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2003, 216 s. Andragogika. ISBN 80-86432-23-8. s. 13.

² ALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 8086723-03-8. s. 7.

1.1 Andragogika, definice a pojmy

„Každá vědní disciplína musí mít zcela ujasněny názvy věcí a jevů, které bude používat. Pokud by k tomu nedošlo, nazývaly by se různé věci stejně nebo stejné věci různě. V podstatě by se ani lidé, pracující ve stejném oboru nedorozuměli, o čem vlastně hovoří. Je jasné, že obecné pojmy, se kterými se operuje, mají i obecnou platnost a mohou mít i stejný význam v řadě vědních disciplín. Ale nemusí to být pravda. Stejný pojem může mít v různých vědách různý obsah. Každá disciplína má své pojmy základní, které musí mít nejen jednotný význam, ale musí být zcela jednoznačně chápány, protože jsou základem dalších teorií, vědních konstrukcí a myšlenkových pochodů. Začněme tedy těmi nejzákladnějšími, které jsou pro andragogiku nutné, aby byly pokud možno jednoznačně chápány. Takové pojmy zná andragogika tři.“³

1. Dospělý – dospělost:

Tento základní andragogický pojem nejsme schopni s určitostí charakterizovat. Stejně se tato nejednoznačnost projevuje i v dalších andragogických termínech jako například v pojmu vzdělávání dospělých.

Termín dospělost lze popsat z mnoha úhlů pohledů. *„J. A. Komenský tvrdil, že muž je člověk, který dosáhl mezníku vzrůstu a síl, schopný k životním úkolům a už skutečně zahajující ten druh života, k němuž se připravil. Václav Příhoda (vývojová psychologie) definoval dospělost jako stav, jehož každý živočich dosahuje, když doroste do konečné velikosti a síly, již potřebuje k vykonávání samostatných činností v životním přizpůsobení. Ústava české republiky rozlišuje dospělost pasivní (18 let) a dospělost aktivní (21 let). Dle Vladimíra Jochmanna je dospělost charakterizována ukončením vývoje ve třech dimenzích – somatické, psychické a sociální. Dle právních norem je dospělý člověk, který ukončil školskou přípravu a vstoupil na trh práce (ev. do domácnosti)⁴“.*

Palán dále uvádí, že *„Pravdou je, že se jedná o pojem nejednoznačný, ale přijmeme výklad, že dospělý je ten, kdo je dospělý a „zralý“ sociálně, citově, biologicky, sociologicky a mentálně a absolvoval minimálně základní vzdělání. Budeme si vědomi, že bez tohoto*

³PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8. s.8.

⁴PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8. S. 8

pojmu se přes jeho nejednoznačnost neobejdeme, protože charakterizuje populaci, která je předmětem našeho vzdělávání a prostředí, které je předmětem andragogiky. Budeme si vědomi i toho, že jde o pojem, se kterým se např. právně operuje velmi složitě“.⁵

2. Výchova:

Na první pohled se jedná o jednoznačný termín. Ve výchově vždy působí vychovatel na vychovávaného a tím ho utváří k obrazu svému, čili vychovatele.

„Výchova je záměrná, cílevědomá soustava činností, proces, zaměřený kreativně k trvalému utváření osobnosti člověka (formování jeho základních osobnostních znaků: názorů, přesvědčení, postojů, citů), utváření podmínek, umožňujících jeho rozvoj a stimulujičích jeho snahu stát se autonomní, integrovanou, ale socializovanou osobností. Utváření charakteru osobnosti působením na city a vůli. Proces cílevědomého utváření vztahu člověka ke světu (k přírodě, civilizaci, kultuře, sociálnímu prostředí). Ideálem výchovy je takové utváření osobnosti, kdy se slučuje svoboda jedince s mravním řádem společnosti (lidstva).“⁶

Často se stává, že je termín „výchova“ používán jako synonymum k pojmu „vzdělávání“ nebo si jsou vzájemně tyto dva pojmy nadřazovány či podřizovány. Palán zde také cituje například Františka Drtinu: *„Výchova je formativní proces, jehož výsledkem je vzdělání“* nebo Johanna Friedricha Herbarta: *„Nemám nižádného pojmu o výchově bez vyučování, jako neuznávám žádného vyučování, které nevychovává“.⁷*

⁵PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8. s. 8.

⁶PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8. s. 9.

⁷PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8. s. 10.

3. Vzdělávání:

Dle Palána se jedná o „*Proces uvědomělého a cílevědomého zprostředkování a aktivního utváření a osvojování soustavy vědeckých a technických vědomostí, intelektuálních a praktických dovedností lidských zkušeností, utváření morálních rysů a osobitých zájmů a postojů. Je procesem utváření osobnosti, individualizací společenského vědomí, tedy součástí socializace. Prakticky lze tento proces diferencovat na vzdělávání jako činnost lektora a vzdělávání se jako činnost účastníka vzdělávacího procesu.*“⁸

1.2 Vzdělávání dospělých

Dospělý v andragogice:

Beneš ve své publikaci uvádí, že „*Andragogika vyvíjí určité představy o svém potenciálním účastníkovi. V dnešní době se diskutuje především problém standardizace a individualizace života dospělého. Klasickou a dodnes aktuální otázkou je motivace dospělého.*“⁹

Motivace k učení:

„*Z hlediska efektivity vzdělávání dospělých se mnohdy považuje za rozhodující faktor úspěšného vzdělávání síla a zaměření motivů účastníka, tedy pohnutek jeho jednání a prožívání. Motivace, tedy souhrn vnějších a vnitřních faktorů, které aktivují, zaměřují a řídí jednání a prožívání účastníka, je pro mnohé andragogy hlavním problémem. Dá se vycházet z toho, že se potenciálně může, a v dnešní době musí učit a vzdělávat takřka každý.*“¹⁰

Vzdělávání dospělých je obecný pojem pro vzdělávání dospělé populace a zahrnuje veškeré vzdělávací aktivity, realizované jako řádné školské vzdělávání dospělých (získání stupně vzdělání) nebo jako další vzdělávání.

⁸PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8.s. 11.

⁹BENEŠ, Milan. *Andragogika*. 1. Vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2003, 216 s. Andragogika. ISBN 80-86432-23-8. s. 79.

¹⁰BENEŠ, Milan. *Andragogika*. 1. Vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2003, 216 s. Andragogika. ISBN 80-86432-23-8. s 82.

Vzdělávací proces:

„Proces cílevědomého a systematického zprostředkování, osvojování a upevnění schopností, znalostí, dovedností, návyků, hodnotových postojů i společenských forem jednání a chování osob, jež ukončili školní vzdělání a přípravu na povolání a vstoupily na trh práce.“¹¹

Vzdělávací systém:

„Systém institucionálně organizovaných i individuálních (sebevzdělávacích) vzdělávacích aktivit, které nahrazují, doplňují, rozšiřují, inovují, mění nebo jinak obohacují počáteční vzdělání dospělých osob, které záměrně a intencionálně rozvíjejí své znalosti a dovednosti, hodnotové postoje, zájmy a jiné osobní a sociální kvality, potřebné pro plnohodnotnou práci a plnění životních a společenských rolí.

S jistým zjednodušením bývá pojem vzdělávání dospělých ztotožňován s pojmem další vzdělávání. Pojem vzdělávání dospělých nahradil do roku 1989 užívaný pojem „výchova a vzdělávání dospělých“ s tím, že „výchova“ je obsažena již v pojmu vzdělávání. Zavedením zjednodušeného pojmu se odlišuje nový obsah vzdělávání dospělých, zbavený ideologických deformací normalizačního procesu. Ze stejného důvodu byla „výchova a vzdělávání dospělých“ z jiného pohledu nahrazena pojmem andragogika. Do jisté míry se tento pojem přibližuje anglickému adult education, protože v angličtině jsou pojmy výchova a vzdělávání zahrnuty v pojmu education a navíc pojem adult education slouží pro teorii i praxi, protože pojem andragogika se a anglosaských zemích zatím nevžil.¹²

1.3 Celoživotní vzdělávání

Bočková se ve své literatuře zmiňuje, že teorie celoživotního vzdělávání v podobě myšlenky není záležitost poslední doby nýbrž ve druhé polovině 20. století tuto teorii

¹¹PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8. 11-12.

¹²PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8. 11-12.

probudili k životu a dále rozvíjely zcela nové podmínky. Vychází tedy najevo že změny ve společnosti a hospodářské oblasti ovlivňují i systémy vzdělávání.¹³

Bočková také ve stejné publikaci vysvětluje pojem „celoživotní“ jako něco, co přetrvává po celý život, tudíž tímto vlastně určuje dobu po kterou se lidská bytost má možnost vzdělávat prakticky a sice od narození až do smrti každého člověka. „*Celoživotní vzdělávání umožňuje člověku, aby v kterémkoli okamžiku své životní cesty vstoupil do vzdělávacího procesu a odstranil pociťované mezery ve svém vzdělání.*“¹⁴

Šimek a Bartoňková zase píšou, že hodně ať už národních nebo i mezinárodních organizací a vzdělávacích institucí v současnosti velmi propaguje názor, že člověk by se měl vzdělávat prakticky po celý život ba i ve stáří, neměl by své vzdělávání ukončit na některé ze středních či vysokých škol. V souvislosti s těmito názory tyto instituce používají slovní spojení jako „celoživotní učení“ nebo učící se společnost. V neposlední řadě také známý pojem „celoživotní vzdělávání“.¹⁵

Celoživotní vzdělávání charakterizujeme takto:

„Je založeno na potřebě permanentní kultivace člověka a jeho rozvoje. Podílí se na socializaci člověka a je hlavním nástrojem vpravování se do kultury příslušné společnosti. Svou podstatou je celoživotní vzdělávání demokratické, neboť umožňuje přístup ke vzdělání kterémukoliv jednotlivci v kterémkoliv období jeho života. Celoživotní vzdělávání je významným prostředkem jak společenského pokroku, tak rozvoje životních kvalit jednotlivce. Typickou vlastností celoživotního vzdělávání je jeho dynamičnost, která se projevuje v neustálém přizpůsobování nově vznikajícím potřebám.“¹⁶

¹³BOČKOVÁ, Věra. *Vzdělávání - Průvodní jev života: texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání*. 1. Vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002, 49 s. Texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání. ISBN 80-244-0441-9. S.3.

¹⁴BOČKOVÁ, Věra. *Vzdělávání - Průvodní jev života: texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání*. 1. Vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002, 49 s. Texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání. ISBN 80-244-0441-9. s. 11.

¹⁵BARTOŇKOVÁ, Hana a Dušan ŠIMEK. *Andragogika: studijní texty pro distanční studium*. 1. Vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2001, 65 s. ISBN 80-244-0394-3. s. 49.

¹⁶BOČKOVÁ, Věra. *Vzdělávání - Průvodní jev života: texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání*. 1. Vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002, 49 s. Texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání. ISBN 80-244-0441-9. s. 11.

Etapy celoživotního vzdělávání:

V první etapě se jedná o předškolní výchovu která může být realizována v zařízeních jako jsou jesle či školka, ale hlavní podíl předškolní výchovy by měl spočívat hlavně v rodině. Obzvláště jesle by měli být zvoleny až jako poslední východisko pokud rodinná péče není realizovatelná. Oproti tomu mateřská škola je považována za podstatnou část celého vzdělávacího systému. V ideálním případě mateřská škola u dítěte podporuje vznik vztahů s vrstevníky a všelijak pobízí rozvoj osobnosti dítěte. Důležitým faktorem je podpora přípravy dítěte na přechod na základní školu.¹⁷ Takto o první etapě celoživotního vzdělávání hovoří Bočková.

„Druhou etapu představuje školní vzdělávání. Zahrnuje základní (povinné) vzdělávání, které má v různých zemích odlišnou délku. Celosvětový trend směřuje k postupnému prodlužování povinné školní docházky. V ČR je v současnosti povinné devítileté základní vzdělání. Poskytuje všeobecné vzdělání a má vytvářet základ pro další pro další vzdělávání a rozvoj člověka. V souvislosti s přijetím idey celoživotního vzdělávání vystupuje do popředí ještě další úkol základního vzdělávání – rozvíjet touhu po poznání, potřebu dále se vzdělávat a rozvíjet, seznámit žáky se zdroji informací a možnostmi jejich využívání, učit a naučit člověka efektivně se učit. Základní vzdělávání má tedy motivovat člověka k tomu, aby pokračoval v učení i po ukončení školy. Tato etapa celoživotního vzdělávání zahrnuje také přípravu na povolání, která se v našich podmínkách realizuje na středních školách různého typu a zaměření. V posledním období se spíše než o přípravě na povolání hovoří o přípravě pro život a první zaměstnání. Zmíněný úsek druhé etapy celoživotního vzdělávání představuje přechod mezi základní školou na straně jedné a vyšším vzděláváním nebo vzděláváním dospělých na straně druhé. Jeho cílem je rozvoj připravenosti pro uplatnění na pracovišti. Zahrnuje všeobecné vzdělávací poznatky, ale i specifické vědomosti a dovednosti, které člověku umožňují uplatnit se efektivně jako pracovní síla. Příprava člověka pro život a vstup do prvního zaměstnání je značně diferencovaná, a to jak z hlediska délky této přípravy, tak z hlediska jejího obsahu. Pro náročnější profese zahrnuje i vysokoškolské vzdělávání, které poskytuje odborné vzdělávání na vysoké úrovni.

¹⁷BOČKOVÁ, Věra. *Vzdělávání - Průvodní jev života: texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání*. 1. Vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002, 49 s. Texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání. ISBN 80-244-0441-9. s. 11-12.

Třetí etapou celoživotního vzdělávání je vzdělávání dospělých. Vzdělávání dospělých nastupuje po ukončení systematického školního vzdělávání a zpravidla souvisí s nástupem do prvního zaměstnání. Zahrnuje komplex institucionálně organizovaných i individuálních vzdělávacích aktivit, které doplňují, prohlubují nebo i nahrazují dříve získané vzdělání, záměrně rozvíjejí vědomosti a dovednosti, zájmy, hodnotový systém, osobní i sociální kvality člověka potřebné pro plnohodnotnou práci i mimopracovní život.¹⁸ Vzdělávání dospělých se zaměřuje na další profesní (kvalifikační) vzdělávání (včetně získání vyššího stupně vzdělání), občanské vzdělávání, zájmové vzdělávání. Nejde tedy jen o zkvalitňování člověka jako pracovní síly, ale o možnost seberealizace a vlastního rozvoje.¹⁹

Realizace celoživotního vzdělávání:

„Celoživotní vzdělávání považujeme za vnitřně strukturovaný celek, který dovoluje rozmanité a četné přechody mezi vzděláváním a zaměstnáním a umožňuje získávat stejné kvalifikace a kompetence různými cestami a kdykoliv během života.

***Formální** vzdělávání se realizuje ve vzdělávacích institucích, jejichž funkce, cíl, obsah, prostředky a způsoby hodnocení jsou definovány a legislativně vymezeny. Takovou typickou institucí je například škola. Formální vzdělávání zahrnuje na sebe navazující vzdělávací stupně a typy, které jsou určeny buď celé populaci (např. základní povinné vzdělávání) nebo určitým skupinám populace (např. středoškolské a vysokoškolské vzdělávání). Absolvování tohoto vzdělávání je zpravidla potvrzeno certifikátem (výuční list, maturitní vysvědčení, vysokoškolský diplom apod.). Výsledkem formálního vzdělávání je určitý stupeň vzdělání.*

***Neformální** vzdělávání je organizované a systematické vzdělávání, které se realizuje mimo formální vzdělávací systém. Je zaměřeno na určité skupiny populace a organizují je různé instituce (např. podniky, kulturní zařízení, nadace, kluby). Zahrnuje například programy funkční gramotnosti pro dospělé, zdravotní výchovu, plánování rodičovství, rekvalifikační kurzy, kurzy práce s počítačem, kurzy výtvarného zaměření.*

¹⁸BOČKOVÁ V., *Vzdělávání-Průvodní jev života*, Univerzita Palackého v Olomouci: Olomouc, 2002, ISBN 80-244-0441-9, s. 12.

¹⁹BOČKOVÁ V., *Vzdělávání-Průvodní jev života*, Univerzita Palackého v Olomouci: Olomouc, 2002, ISBN 80-244-0441-9, s. 12-13.

Informální vzdělávání označuje proces získávání vědomostí, osvojování dovedností a postojů z každodenních zkušeností, z prostředí a z kontaktů s jinými lidmi. Probíhá v rodině, mezi vrstevníky, v práci, ve volném čase, při cestování, čtení knih a časopisů, při poslechu rozhlasu, sledování televize, při návštěvě výstav, divadel a kin. Na rozdíl od formálního a neformálního vzdělávání je neorganizované, nesystematické a institucionálně nekoordinované.

V současné době zaznamenáváme trend, který prosazuje uznávání přínosu informálního vzdělávání k rozvoji vzdělanosti člověka. Méně by mělo být důležité, kde a jak člověk své kompetence získal. Naopak oceňovat by se mely všechny vědomosti a dovednosti, které si člověk osvojil a využívá jich ve svém životě.“²⁰

²⁰BOČKOVÁ, Věra. *Vzdělávání - Průvodní jev života: texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání*. 1. Vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002, 49 s. Texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání. ISBN 80-244-0441-9. s. 13-14.

2 VZDĚLÁVACÍ SYSTÉM POLICIE ČR

2.1 Policie České republiky

Název této bakalářské práce napovídá, že pojednává zejména o Policii České republiky. Je tedy zcela na místě uvést a vysvětlit některé pojmy, které s tímto ozbrojeným bezpečnostním sborem souvisí. V této podkapitole bude rozebrán samotný pojem policie, charakteristika úkolů policie, její povinnosti a oprávnění, etický kodex a další témata nezbytná pro základní popsání policie ČR jako takové.

Pojem policie:

Výraz „policie“ vzniknul z původního, řeckého výrazu „polis“. Překladem tohoto slova bychom získali výraz obec či město. Z řečtiny pochází také výraz „politea“, které překládáme jako výraz státní správa.²¹

Obdobným pojmem je pojem jihoslovanského původu „četnictvo“²², který byl v první polovině 20. století používán i na našem území. Původně význam slova označoval loupežníky a zloděje, kteří se často sdružovali do čet. Následně byl tento význam paradoxně obrácen a tato terminologie začala označovat příslušníky oddílů, určených pro boj právě s nimi. V neposlední řadě se v současné době používá také pojem strážník, což jsou příslušníci obecní, městské nebo komunální policie.

Charakteristika policie:

Policie České republiky je ozbrojený bezpečnostní sbor jenž byl zřízen zákonem č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. V současnosti se policie řídí zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Nejvíce policii vystihuje a charakterizuje sousloví „služba veřejnosti“. *„Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu*

²¹MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva I.* Vyd. 1. Praha: Themis, 1997. ISBN 80-85821-52-4.

²²MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva II.* Vyd. 1. Praha: Police History, 1999, ISBN 80-962670-0-9.

*a další úkoly na úseku veřejného pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Policie ČR je podřízena Ministerstvu vnitra ČR.*²³

*„Policie České republiky je podřízena Ministerstvu vnitra. Tvoří ji Policejní prezidium, útvary s celostátní působností, krajská ředitelství policie a útvary zřízené v rámci krajských ředitelství. Zákon zřizuje 14 krajských ředitelství policie. Jejich územní obvody se shodují s územními obvody 14 krajů České republiky. Úkoly Policie České republiky plní 47 000 policistů a 11 000 zaměstnanců policie“.*²⁴

Základní povinnosti policisty a zaměstnance:

Policista a zaměstnanec Policie České republiky jsou při plnění úkolů policie povinni dodržovat pravidla zdvořilosti a dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní. V případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, je policista ve službě a zaměstnanec Policie České republiky v pracovní době povinnen provést úkon v rámci své pravomoci nebo přijmout jiné opatření, aby toto ohrožení nebo porušení odstranil. Policista má povinnost takto postupovat i v době mimo službu, je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo svoboda osob, je-li ohrožen majetek, anebo pokud došlo k útoku na tyto hodnoty.²⁵ Pokud to okolnosti dovolují, je policista před provedením úkonu, kterým dochází k přímému vynucování povinností anebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby silou, povinen použít slov „Jménem zákona!“ a odpovídající výzvy. Policista a zaměstnanec Policie České republiky jsou povinni dbát, aby nikomu v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma, a postupovat tak, aby zásah do práv a svobod osob, vůči kterým směřuje úkon nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu úkonu. Při provádění úkonu je policista povinen prokázat svou příslušnost k Policii České republiky služebním stejnokrojem, služebním průkazem nebo odznakem policie, na kterých musí být zřetelně viditelné identifikační číslo. Zaměstnanec Policie České republiky prokazuje svou příslušnost

²³POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR, *Policie České republiky*. Praha: Tiskárna MV, 2010. ISBN 978-80-254-7700-7, s. 3.

²⁴POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR, *Policie České republiky*. Praha: Tiskárna MV, 2010. ISBN 978-80-254-7700-7, s. 3.

²⁵Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Ve znění pozdějších znění.

zaměstnaneckým průkazem rovněž se zřetelně viditelným identifikačním číslem. Pokud povaha nebo okolnosti úkonu neumožňují prokázat příslušnost k Policii České republiky uvedeným způsobem, prokáže policista svou příslušnost ústním prohlášením: „Policie“.²⁶

Oprávnění policie:

Zákon o Policii České republiky dává policistům k plnění jejich úkolů různá oprávnění. K těm nejvýznamnějším patří omezení osobní svobody. Osoba omezená policistou na svobodě nesmí být podrobena krutému nebo ponižujícímu zacházení a nesmí s ní být zacházeno způsobem, který nerespektuje lidskou důstojnost. Za podmínek stanovených zákonem je policista například oprávněn odebrat věc, odebrat zbraň, hrozí-li nebezpečí, že jí bude neoprávněně použito k násilí nebo pohrůžce násilím, zastavit dopravní prostředek a provést jeho prohlídku anebo použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla.

Policista je také oprávněn vstoupit bez souhlasu uživatele do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek a provést tam potřebné úkony nebo jiná opatření, jestliže věc nesnese odkladu a vstup tam je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti. Významným oprávněním policisty v zájmu prevence domácího násilí je vykázaní osoby z bytu nebo domu společně obývaného s osobou ohroženou jejím útokem. Pokud lze důvodně předpokládat, že tato osoba se dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví, svobodě nebo lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat ji nejen ze společného obydlí, ale i jeho bezprostředního okolí.

Policista je při provádění služebního zákroku vůči osobě oprávněn použít donucovací prostředky nebo služební zbraň. Použití donucovacích prostředků či zbraně si však žádá splnění zákonných podmínek. Mezi donucovací prostředky patří například chvaty hmaty, údery a kopy, obušek nebo jiný úderný prostředek, služební pes, zásahová výbuška nebo varovný výstřel či hrozba namířenou střelnou zbraní. Při použití donucovacího prostředku policista dbá na to, aby nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání. Při použití zbraně je policista povinen dbát

²⁶POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR, *Policie České republiky*. Praha: Tiskárna MV, 2010. ISBN 978-80-254-7700-7, s. 13.

nutné opatrnosti, aby zejména neohrozil život jiných osob a co nejvíce šetřil život osoby, proti níž zákrok směřuje.²⁷

Jedná se pouze o výpis obecných a nejpodstatnějších oprávnění policisty, které jsou obsaženy v zákoně číslo 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

Úkoly policie:

Úkoly policie vyplývají ze zákona číslo 273/2008 Sb. O Policii České republiky. Zde vyjmenuji pouze nejpodstatnější úkoly, které z výše uvedeného zákona pro policii plynou. Jedná se o ochranu bezpečnosti občanů, veškerého majetku a veřejného pořádku. Policie dále především předchází trestným činům a přestupkům. Trestné činy a přestupky poté vyšetřuje, odhaluje a zjišťuje jejich pachatele. V určitých konkrétních případech i projednává spáchané přestupky s jejich pachateli a ukládá za ně sankce. Různé specializované součásti policie také vedou boj proti terorismu, vyšetřují závažné trestné činy nebo se věnují ochraně bezpečnosti ústavních činitelů a zákonem chráněných osob stejně tak vykonávají ostrahu důležitých objektů, jako jsou nejrůznější vládní budovy nebo i jaderné elektrárny. Policie dále vyhlašuje celostátní pátrání a následně i pátrá po hledaných a pohřešovaných osobách. Zejména služba dopravní policie vykonává řízení a dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. V neposlední řadě policie spolupracuje s místními samosprávami a obcemi na zajištění nejrůznějších záležitostí jako jsou například volby.

Znovu opakuji, že výše uvedené úkoly jsou pouze mnou vybrané nejpodstatnější a nejobecnější činnosti, kterým se policie věnuje. Z těchto úkonů vyplývá další velké množství jiných, neméně důležitých úkolů kterým se věnuje rozmanité množství policejních složek.

²⁷Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Ve znění pozdějších znění

Etický kodex policie České republiky:

Občané, kteří vstupují do služebního poměru jako nově přijatí policisté k policii České republiky se důkladně a prokazatelně seznamují s etickým kodexem policie České republiky. Zde uvádím doslovné znění Etického kodexu Policie české republiky která je dostupný na internetu, intranetu Policie ČR a na nejrůznějších vývěskách.

Příslušníci Policie České republiky, vědomi si svého poslání, spočívajícího ve službě veřejnosti, založeného na úctě a respektu k lidským právům, vyjadřují následující principy, jež chtějí sdílet a dodržovat:

1. Cílem Policie České republiky je

- a. chránit bezpečnost a pořádek ve společnosti,
- b. prosazovat zákonnost,
- c. chránit práva a svobody osob,
- d. preventivně působit proti trestné a jiné protiprávní činnosti a potírat ji,
- e. usilovat o trvalou podporu a důvěru veřejnosti.

2. Základními hodnotami Policie České republiky je

- a. profesionalita,
- b. nestrannost,
- c. odpovědnost,
- d. ohleduplnost,
- e. bezúhonnost.

3. Závazkem Policie České republiky vůči společnosti je

- a. prosazovat zákony přiměřenými prostředky s maximální snahou o spolupráci s veřejností, státními a nestátními institucemi,
- b. chovat se důstojně a důvěryhodně, jednat se všemi lidmi slušně, korektně a s porozuměním a respektovat jejich důstojnost,
- c. uplatňovat rovný a korektní přístup ke každé osobě bez rozdílu, v souladu s respektováním kulturní a hodnotové odlišnosti příslušníků menšinových skupin všude tam, kde nedochází ke střetu se zákony,

- d. při výkonu služby jednat taktně, korektně a vhodně uplatňovat princip volného uvážení,
- e. používat donucovacích prostředků pouze v souladu se zákonem; nikdy nezacházet s žádnou osobou krutě, nehumánně či ponižujícím způsobem,
- f. nést odpovědnost za každou osobu, která byla omezena Policií České republiky na osobní svobodě,
- g. zachovávat mlčenlivost o informacích zjištěných při služební činnosti,
- h. zásadně odmítat jakékoliv korupční jednání, netolerovat tuto protizákonnou činnost u jiných příslušníků Policie České republiky, odmítnout dary nebo jiné výhody, jejichž přijetím by mohlo dojít k ovlivnění výkonu služby,
- i. zásadně se vyhybat jakémukoliv jednání, které by mohlo být střetem zájmů

4. Závazkem vůči ostatním příslušníkům Policie České republiky je

- a. usilovat o otevřenou a partnerskou spolupráci,
- b. dbát, aby vztahy byly založeny na základě profesní kolegiality, vzájemné úcty, respektování zásad slušného a korektního jednání; jakékoliv formy šikanování a obtěžování ze strany spolupracovníků či nadřízených jsou vyloučeny,
- c. netolerovat ani nekrýt podezření z trestné činnosti jiných příslušníků Policie České republiky a trestnou činnost neprodleně oznámit; stejně tak netolerovat ani jiné jejich protiprávní jednání či jednání, které je v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky.

5. Osobním a profesionálním přístupem příslušníků Policie České republiky je

- a. nést osobní odpovědnost za svoji morální úroveň a svůj profesionální výkon,
- b. chovat se bezúhonně ve službě i mimo ni tak, aby důstojně reprezentovali Policii České republiky svým jednáním, vystupováním i zevnějškem.

Každý příslušník Policie České republiky, který jedná v souladu se zákonem a Etickým kodexem Policie České republiky, si plně zaslouží úctu, respekt a podporu společnosti, jejíž bezpečnost chrání i s nasazením vlastního života.²⁸

Služební poměr policisty:

Uchazeč, jenž se hlásí do služebního poměru u policie České republiky musí splňovat podmínky, které jsou uvedeny v §13 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Zejména musí být občanem České republiky. Další podmínky pro přijetí do služebního poměru jsou v uvedeném paragrafu tohoto zákona vyjmenovány takto:

- o přijetí písemně požádá,
- je starší 18 let,
- je bezúhonný,
- splňuje stupeň vzdělání stanovený pro služební místo, na které má být ustanoven,
- je zdravotně, osobnostně a fyzicky způsobilý k výkonu služby,
- je plně způsobilý k právním úkonům,
- je oprávněný seznamovat se s utajovanými informacemi podle zvláštního právního předpisu, má-li být ustanoven na služební místo, pro které se tato způsobilost vyžaduje,
- není členem politické strany nebo politického hnutí, a jde-li o služební poměr příslušníka zpravodajské služby, ani odborové organizace,
- nevykonává živnostenskou nebo jinou výdělečnou činnost a není členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které vykonávají podnikatelskou činnost.²⁹

Tyto uvedené podmínky musí bezpodmínečně splňovat každý uchazeč do služebního poměru u Policie České republiky. Za předpokladu, že uchazeč splňuje zákonem dané podmínky, účastní se náročného výběrového řízení. V rámci tohoto výběrového řízení

²⁸Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/eticky-kodex-policie-ceske-republiky.aspx>. Dne 21. 4. 2015

²⁹Zákon číslo 361/2003 Sb. O služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Ve znění pozdějších předpisů.

absolvuje kompletní psychologické vyšetření osobnosti, které se skládá z pohovoru s psychologem a absolvování dalších písemných, psychologických testů. Dále uchazeč prochází vstupními, fyzickými testy, které ověří jeho základní fyzickou zdatnost jako takovou. Následuje kompletní lékařská prohlídka celého těla. Novinkou v poslední době je v rámci výběrového řízení i jakési třídní soustředění kdy je skupina uchazečů soustředěna na jednom prostoru a vykonává nejrůznější fyzická cvičení pod psychologickým tlakem a je vystaven stresovým situacím. Na celý průběh soustředění dohlíží opět psychologové a odborníci na fyzické předpoklady.

Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů stanoví ke každé služební hodnosti příslušníka Policie České republiky minimální stupeň dosaženého vzdělání. Policistou se může stát adept, který dosáhl minimálně středního vzdělání s maturitní zkouškou. Bezprostředně po přijetí do služebního poměru absolvuje základní odbornou přípravu, která ho vybaví vědomostmi, dovednostmi a postoji nezbytnými pro výkon služby. Základní odborná příprava je zaměřena na právní aspekty řešení služebních úkolů, na taktické postupy k dosažení účelu služebních úkonů, na zvládnutí technických prostředků přidělených k výkonu služby a na techniku administrativy. Policista získá toto vzdělání na některé z policejních škol zřízených Ministerstvem vnitra. Při prvním přijetí do služebního poměru je policista zařazen do služebního poměru na dobu určitou. Teprve po úspěšném vykonání služební zkoušky, která ověří jeho znalosti, je zařazen do služebního poměru na dobu neurčitou. Po celou dobu trvání služebního poměru má policista možnost zvyšovat svou odbornou kvalifikaci absolvováním vzdělávacích programů či specializačních kurzů pořádaných školními policejními středisky a policejními školami nebo studiem na Policejní akademii České republiky. Vyšší odborné a vysokoškolské vzdělání může rovněž získat ve školách mimo resort ministerstva vnitra, pokud nabízejí studijní programy využitelné v policejní praxi. Soustavné zvyšování odborné kvalifikace je nezbytným předpokladem kariérního postupu policisty. Své profesní kompetence policisté trvale rozvíjejí v rámci pravidelné služební přípravy. K objektivnímu posouzení jejich profesionálních kvalit, úrovně jejich teoretických znalostí aplikovaných při výkonu služby, ale také k jejich motivaci a dalšímu rozvoji slouží pravidelné služební hodnocení. Každý

policista ve služebním poměru na dobu neurčitou jej podstoupí nejméně jednou za tři roky.³⁰

2.2 Vývoj vzdělávacího systému policie

V této podkapitole se budu věnovat všeobecnému vzdělávání a výcviku četnictva a policistů v historii. Zejména poté z období před a po druhé světové válce.

Četnické školy a systém vzdělávání od roku 1918 do roku 1939:

„Teoretický výcvik příslušníků četnictva byl zajišťován v četnických školách, zvláštních odborných kursech a na četnických stanicích. Byl rozlišován výcvik odborný a vojenský. Rozsah odborného výcviku stanovila školní instrukce. Vojenský výcvik se řídil vojenskými předpisy, platnými pro pěchotu. Za oblast vzdělávání a výcviku byli odpovědni řídicí pracovníci jednotlivých organizačních článků četnictva. Velitelům stanic byla stanovena povinnost vyučovat jim podřízené četníky a přihlížet k tomu, aby si četníci co možná nejdříve osvojili předpisy vztahující se ke službě. Povinností okresních četnických velitelů bylo dbát o provádění odborného a vojenského výcviku podřízeného mužstva při každé příležitosti. Veliteli oddělení byla rovněž stanovena povinnost vojensky vzdělávat a vyučovat veřejnou bezpečnostní službu formou pokračovacího výcviku a opakovacího vyučování. V tomto směru poučoval velitele stanic, jak by měli vyučovat, a zjišťoval, zda se vyučuje podle předpisu a zda četníci mají zájem na dalším vzdělávání. Zvláštní pozornost věnoval „vyučování v písmě a v konceptu řeči služební“. Zemskému četnickému veliteli příslušelo především řízení vyučování nově přijatých četníků, četníků na stanicích a žáků hodnostních škol. K tomu účelu vydával vždy ke konci roku denní řád.“³¹

Četnické školy byly zřizovány u doplňovacích oddělení Zemských Četnických velitelství.

³⁰POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR, *Policie České republiky*. Praha: Tiskárna MV, 2010. ISBN 978-80-254-7700-7, s. 73.

³¹MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva II*. Vyd. 1. Praha: Police History, 1999, ISBN 80-962670-0-9. s. 70.

Škola četníků na zkoušku:

„Po přijetí k četnictvu byli četníci na zkoušku zařazováni k doplňovacímu oddělení do uvedené školy, která trvala 8 měsíců. Jejím posláním bylo poskytnout nově přijatým četníkům spolehlivý základ pro jejich další systematický výcvik a pro praktické upotřebení ve výkonné službě. V rámci předmětů všeobecného vzdělávání byly vyučovány tyto předměty: jazyk služební, jazyk menšinový, počty a měřičství, dějepis, zeměpis, přírodopis a zdravotěda. Odborné předměty zahrnovaly výuku Zákona o Četnictvu a Četnické služební instrukce, Kasárního předpisu, Práva ústavního a správního, Obecného trestního zákona, Trestního řádu, Vojenského trestního zákona a Vojenského trestního řádu, Služby pátrací a daktyloskopické, Služebního řádu branné moci republiky Československé a Nauky o zbraních střelbě. Po třech měsících teoretického výcviku byl prováděn rovněž praktický výcvik v obchůzkové a pátrací službě.“³²

Škola pro výcvik velitelů stanic:

„Škola byla určena k rozšíření a prohloubení všeobecného a odborného vzdělání definitivních četníků a vstípení základních vyučovatelských a vychovatelských zásad tak, aby byli plně způsobilí pro výkon funkce velitelů četnických stanic. Přijímání byli pouze definitivní četníci, kteří s úspěchem vykonali přijímací zkoušku. Dalším kritériem byla hranice doby služby u četnictva, která neměla být nikdy kratší než 4 roky. Vyučování bylo rozvrženo do 10 měsíců. Odlišnosti oproti škole četníků na zkoušku byly v obsahu výuky, který odpovídal vyšší úrovni žáků a byl zaměřen na získání znalostí potřebných k řízení četnické stanice, včetně výuky a výcviku podřízených četníků.“³³

Škola pro výcvik výkonných důstojníků:

„Škola byla určena pro kvalifikované vrchní strážmistry, kteří aspirovali na hodnost četnického výkonného důstojníka. Jednalo se o vzdělání odpovídající důstojnické hodnosti a funkci okresního četnického velitele, do které byli výkonní důstojníci zpravidla

³²MACEK, P., UHLÍŘ, L. *Dějiny policie a četnictva II.* Police history Praha, 1999, ISBN 80-962670-0-9, s.71.

³³MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva II.* Vyd. 1. Praha: Police History, 1999, ISBN 80-962670-0-9. s.72

zařazování. Datum počátku školy bylo stanovováno Ministerstvem vnitra. Délka činila 6 měsíců. Žádost o povolání do této školy mohli předložit pouze vrchní strážmistři ve výkonné službě s nejméně 15 letou četnickou služební dobou, kteří museli splňovat další stanovené podmínky. K žádosti se přikládalo vyjádření nadřízeného, má-li žadatel úplnou morální schopnost k dosažení důstojnické hodnosti. Vyučované předměty byly opět členěny na předměty všeobecného vzdělání a předměty odborné. Vojenský výcvik byl veden tak, aby frekventant školy mohl být velitelem pěší čety a byl náležitě vycvičen v šermu šavlí.³⁴

Výcvik četnických důstojníků správních:

„Jejich výcvik byl rozdělen do dvou etap. V počáteční etapě byl prováděn teoretický výcvik důstojníků přidělených na zkoušku. Druhou etapou byl další teoretický a praktický výcvik, když po uplynutí prvních 3 měsíců byli důstojníci na zkoušku přidělováni četnickým oddělením vedeným staršími, zkušenými důstojníky. Cílem bylo seznámit se náležitě s kancelářskou i výkonnou službou a pokračovat v dalším odborném výcviku tak, aby mohl být ukončen koncem 11. měsíce zkouškou.³⁵“

Pokračovací výcvik o odborné kurzy:

„Pokračovací výcvik navazoval na absolvování škol u doplňovacího oddělení. Jeho cílem bylo zajištění stálého prohlubování již získaných odborných vědomostí a osvojování si nově vydaných předpisů. Výcvik se prováděl na stanicích podle rozvrhů vydávanými Zemským četnickým velitelstvím tak, aby byl všude jednotný. Vyučování řídil velitel stanice, který odpovídal za řádný výcvik podřízených četníků. Byl-li zaneprázdněn, řídil vyučování jeho zástupce a nebylo-li ani to možné, museli četníci studovat sami. Dozor nad pokračovacím výcvikem prováděli okresní četníci velitelé při každé vhodné příležitosti, zejména při přehlídkách a kontrolních obchůzkách, soustředěních a střelbě do terče. Odborné kursy byly určeny k výcviku příslušníků četnictva ve zvláštních odvětvích bezpečnostní služby. Jednalo se o službu zpravodajskou, polní, praktický výcvik pro službu

³⁴MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva II*. Vyd. 1. Praha: Police History, 1999, ISBN 80-962670-0-9. s.72.

³⁵MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva II*. Vyd. 1. Praha: Police History, 1999, ISBN 80-962670-0-9.s.73.

*v horách (horolezectví, používání lyží), jízdu koňmo, na motorových vozidlech apod. Pro každý kurs byly vydávány zvláštní předpisy o jeho účelu, učební osnově, trvání a případných zkouškách.*³⁶

Školy a systém vzdělávání v období po roce 1945:

„Školský systém SNB v 60. letech 20. století spočíval ve školách nástupních, určených pro nově přijaté příslušníky Sboru Národní Bezpečnosti a střeňích odborných školách Ministerstva vnitra, zřízených již v roce 1956. Posledně uvedené byly určeny ke vzdělávání příslušníků SNB, kteří buď zastávali velitelské funkce, nebo s nimi bylo pro tyto funkce počítáno. Nástupní školy byly povinné pro všechny nově přijaté příslušníky SNB. To se netýkalo specialistů s vysokoškolským vzděláním (učitelé, technici, lékaři apod.), kteří do těchto škol vysílání nebyly. Nástupní školy byly půlroční.

*SOŠ MV poskytovaly středoškolské vzdělání na úrovních tehdejších středních ekonomických škol. Posluchači byli předběžně zařazováni do přípravného měsíčního kursu. SOŠ MV používaly pro takzvané všeobecně vzdělávací předměty (čeština, či slovenština, ruština, matematika, fyzika, chemie apod.) učebnice tehdejších středních ekonomických škol. Pro odborné předměty vydávalo učebnice MV (odborně bezpečnostní příprava, kriminalistika, bojová a tělesná příprava atd.). Součástí výuky byly i základy práva a marxismus-leninismus.*³⁷

„Odborně bezpečnostní problematika měla různou náplň podle zaměření školy – na VB či StB, respektive užší specializace (dopravní v Jihlavě, sledování ve Slapech nad Vltavou atd.) školy se principiálně dělily na veřejnobezpečnostní a státobezpečnostní, jistou výjimkou byla SOŠ MV Slapy na Vltavou, kde se vzdělávali sledovači jak pro StB, tak pro kriminální službu VB.

Kromě zkrácené dvouleté vyučovací doby byla u těchto škol další výjimka stupňovitost, tehdy neobvyklá a jinde nepoužívaná. První ročník představoval tzv. Nižší stupeň a byl dostačující k zastávání některých nižších funkcí. Oba ročníky s absolutoriem byly

³⁶MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva II*. Vyd. 1. Praha: Police History, 1999, ISBN 80-962670-0-9. s.72.

³⁷MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva IV*. Vyd. 1. Praha: Police History, 2011, ISBN 978-80-86477-55-8. s.87.

označovány jako vyšší stupeň a absolventům otevíral poměrně dobrý kariérní postup, neboť se jednalo o nejvyšší, vzdělání, jehož mohlo být dosaženo v resortu MV. Vysoké školy, na rozdíl od armády, tehdy vnitro ještě nemělo.

Vedle všech těchto výhod, které SOŠ MV měly oproti civilnímu školství, tu byla ještě jedna výjimka. Pro příslušníky SNB, kteří nesplňovali vzdělání pro jimi zastávané funkce a překročili 40. rok života, byly zřízeny náhradní půlroční kursy, které nahrazovaly SOŠ MV a byly dostačující pro další zastávání funkcí.

Tento systém trval až do první poloviny 70. let, kdy byla provedena změna na praporčické a důstojnické školy. Uvedený systém škol byl odrazem změny přístupu režimu ke vzdělávání. Jestliže v 50. letech bylo mnohdy na vzdělance pohlíženo jako na něco třídně podezřelého, v průběhu doby došlo i vedoucím činovníkům, že „škola je základem života“. To se pak projevovalo ve větším množství tak, že si důstojníci SNB doplňovali vzdělání v systému večerních či dálkových civilních škol. Co se týkalo vysokoškolského vzdělání, bylo stále mimo rámeček resortu MV.

Dne 1. 10. 1973 začala fungovat Vysoká škola Sboru národní bezpečnosti. Vznikla na základě zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění, potvrzeno samotným Federálním shromážděním až dodatečně. VŠ SNB byla školou univerzitního směru a platila pro ni zákonná ustanovení pro vysoké školy s určitými výjimkami. Například v čele školy stál původně náčelník, až později rektor. Délka výuky byla 5 let. Po ukončení školy byli posluchači absolventy, tituly jim udělovány nebyly. Později bylo zavedeno rigorosní řízení, absolventi dostávali titul JUDr. Na VŠ SNB mohli studovat pouze příslušníci SNB, SNV a vojáci z povolání. Sídlem VŠ SNB byla původně stanovena Praha. Po zřízení tří fakult (veřejné bezpečnosti, státní bezpečnosti a Pohraniční stráž) byla škola dislokována rovněž v Bratislavě (StB – fakulta vyšetřování) a Holešově (PS).³⁸

³⁸MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva IV*. Vyd. 1. Praha: Police History, 2011, ISBN 978-80-86477-55-8. s.88.

2.3 Systém policejního vzdělávání

Systém je řízen Odborem bezpečnostního výzkumu a policejního vzdělávání Ministerstva vnitra ČR v úzké spolupráci s odborem vzdělávání Policejního prezidia ČR (cílová skupina je asi 39000 policistů)

Systém policejního vzdělávání zastřešují 3 školy se statutem vyšší policejní škola. V Praze s odloučeným pracovištěm v Jihlavě, Opatovicích s odloučeným pracovištěm v Praze – Ruzyni a v Holešově s odloučeným pracovištěm v Brně. Celkový počet absolventů ve všech typech vzdělávacích programů škol je cca 12 000 ročně.

Policejní akademie ČR – vysoká škola sloužící k dosažení stupně vzdělání ve studijním programu „Bezpečnostně právní studia“ a „Bezpečnostní management ve veřejné správě“ v bakalářském programu, dále nabízí magisterské a doktorské studium. Počet studujících ve všech akreditovaných programech je cca 2 300 studentů, z toho 1 700 policistů.

8 školních policejních středisek - reálná výuková kapacita cca 800 policistů, celkový počet absolventů cca 14 000 policistů ročně a dále 3 výcviková střediska PČR v oblasti služební kynologie a hipologie.³⁹

Ve druhé polovině roku 2008 došlo k situaci, kdy se Policie České republiky potýkala s nedostatkem policistů v přímém výkonu služby. Problém se rozhodla vyřešit tak, že zkrátila dobu Základní odborné přípravy policistů z jednoho roku na devět měsíců. Tento stav vydržel ovšem pouze do konce roku 2008, kdy byla základní odborná příprava opět zkrácena na šest měsíců. Tento stav přetrvával poměrně dlouho s náznaky, že by se v případě nouze tato příprava zredukovala na pouhé tři měsíce. K tomuto ale nikdy nedošlo a v současné době již nově přijatí policisté nastupují opět na základní odbornou přípravu, která je v trvání jednoho roku. V průběhu tohoto roku policisté kombinují výuku v učebnách a výkon praxe na různých odděleních Policie České republiky.

³⁹Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/system-policejniho-vzdelavani.aspx>. Dne 22. 4. 2015.

3 CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ POLICISTŮ

3.1 Koncepce a charakteristika celoživotního vzdělávání

Vzdělání, klíč k profesionalitě:

Jedná se o novou reformu celoživotního vzdělávání příslušníků Policie ČR. Filosofie, principy a přínosy reformy vzdělávání, která byla vydána roku 2012. Její filosofií jsou především fakty, že policejní práce se rovná službě občanům na základě zákaznického principu. Zároveň chce budovat novou image policisty ve směru profesionality, motivace a vysokého etického standartu. Policista by měl mít spoluodpovědnost za svou odbornou připravenost k výkonu služby.

„Základní principy systému vzdělávání policistů je rovný přístup do tohoto systému pro všechny policisty. Obsah, formy a metody přípravy mají vycházet z objektivizovaných a závazně stanovených požadavků na výkon konkrétních činností stanovených pro zastávanou funkci. Přenos požadavky policejní praxe a zainteresovaných stran by se měly přenášet do vzdělávacích programů. Byl vytvořen systém ověřování kvality a efektivity vzdělávacích programů (vnitřní a vnější evaluace). Nejnovější poznatky z výkonu policejních činností se přenáší do policejních škol MV. Byly vytvořeny podmínky pro vyžadování osobní odpovědnosti policisty za připravenost k výkonu služby, včetně zavedení motivačních prvků. Systém vzdělávání byl provázán se systémem personální práce. Vzdělávání policistů probíhá s využitím resortní školské soustavy, policejních výcvikových zařízení a subjektů, mimoresortních vzdělávacích zařízení, zahraniční spolupráce, distančního vzdělávání a informačních technologií.“⁴⁰

Tato reforma uvedla v život několikero pozitivních faktorů. V období roků 2007 a 2008 bylo celkově pět středních policejních škol akreditováno na vyšší policejní školy. Od měsíce září roku 2007 nabízí dvě policejní školy Ministerstva vnitra vyšší odborné vzdělání v oborech „Bezpečnostně právní činnost“ a „Přípravné trestní řízení“. Od měsíce

⁴⁰ Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/vzdelani-klic-k-profesionalite.aspx> dne 22. 4. 2015.

září 2008 poskytují další tři policejní školy téhož resortu vyšší odborné studium v oborech „Dopravně bezpečnostní činnost“ a „Bezpečnostní právní činnost“.

Tyto školy přizpůsobují své programy vzdělání podle přesných požadavků, které jsou na policisty kladeny. Zohledňují profil absolventa, čili znalosti, dovednosti, postoje a návyky které by měl policista znát a splňovat. Tímto se zajišťuje aktuálnost a flexibilita zmíněných vzdělávacích programů.

„Zásadní důraz je kladen na integraci vzdělávání, blokovou výuku, změnu pojetí diagnostiky. Aplikace nových vzdělávacích forem a metod, zejména praktických cvičení a modelových situací. Hodnocení vzdělávacího procesu je součástí každého vzdělávacího programu.

Na základě kompetenčního přístupu a s využitím moderní taxonomie vzdělávacích cílů byl zpracován rámcový vzdělávací program pro základní odbornou přípravu (ZOP) policistů pořádkové, dopravní, železniční policie a pro ZOP policistů služby cizinecké policie, který je dále rozpracován do podrobných školních vzdělávacích programů.

Významným přínosem nového pojetí ZOP je úzké sepětí s praxí, integrace výuky, modelová výuka a kvalitní evaluace.

Ediční rada odboru připravila nový systém učebních textů, jimiž jsou vybavováni studující ZOP. Zároveň je zajištěna možnost rychlé obměny dle aktuální potřeby.

Uskutečňují se další specializační kurzy integrovaného výcviku pro instruktory služební přípravy (výstup z Phare, s využitím kanadské techniky, zaměřený na komunikační dovednosti, deeskalaci konfliktů, profesní psychologii, zvýšení právního vědomí, adekvátní použití zbraně).

V rámci projektu Transition facility ČR „Podpora posílení prevence“ a metody „Community policing“ v práci PČR je připravován nový kompetenční profil nejvyšších policejních manažerů a vzdělávací aktivity k jejímu naplnění.“⁴¹

⁴¹ Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/vzdelani-klic-k-profesionalite.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>.
Dne 22. 4. 2015

3.2 Mezinárodní spolupráce

Obsah zahraniční spolupráce je zaměřen jak na systémová řešení v oblasti celoživotního vzdělávání policistů, tak na rizika vyplývající z analýz bezpečnostní situace v ČR, problematiky mezinárodního zločinu a bezpečnostní problematiky spojené s členstvím ČR v EU a vstupem do schengenského prostoru. Zahraniční aktivity probíhají formou seminářů, kurzů, výměnných a studijních pobytů, speciálních výcviků apod.⁴²

Mezinárodní spolupráce se dělí na dvě části. Na část multilaterální a bilaterální.

Bilaterální spolupráce:

„Pod bilaterální spolupráci spadá Nadace Hannse Seidela (Hanns Seidel Foundation). Spolupráce s Nadací Hannse Seidela se uskutečňuje na základě Dohody mezi MV ČR a MV Spolkové země Bavorsko z roku 1991. Vzdělávací akce jsou realizovány podle aktuální potřeby a možností Nadace. Obsahuje spolupráci s Nizozemím (Policejní akademie), Spolkovou republikou Německo (Saské a Bavorské MV), MV Velké Británie a Francie, Norským MV a ředitelstvím policie, dále poté spolupráce s USA, a sice FBI, US Marshalls a State Departement a v neposlední řadě s Kanadskou královskou jízdní policií (RCMP).

Před přijetím České republiky do Evropské unie bylo realizováno několik projektů EU zaměřených na resort Ministerstva vnitra a Policie ČR. V roce 2009 byl zahájen projekt související s přípravou vstupu Republiky Srbsko a čeští policisté v něm vystupují jako experti pomáhající nastavit standardy EU v některých úsecích činnosti srbské policie. V rámci projektu jsou realizovány dvě relativně samostatné oblasti. Jednak boj proti korupci a trestné činnosti policistů (realizováno samostatně v gesci Velké Británie se srbským Úřadem pro vnitřní kontrolu policie) a zavedení standardů EU v prevenci a výchovně vzdělávacích programech určených pro celou srbskou policii se zaměřením do oblasti boje proti korupci v řadách srbské policie (realizovaný v gesci České republiky).“⁴³

V současnosti probíhá také spolupráce s mongolskou policií. Policie ČR má velké množství zkušeností z různých zahraničních projektů, zejména s projektem v kooperaci s Organizací

⁴² Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/mezinarodni-spoluprace-v-policejnim-vzdelavani-36.aspx>. Dne 23. 4. 2015.

⁴³ Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/srbsko.aspx>. Dne 23. 4. 2015.

pro bezpečnost a spolupráci v Evropě pro ázerbájdžánskou policii a momentálně i z projektu který Policie ČR realizuje v Srbsku. Všechny tyto policie spojuje jeden faktor. A sice, fakt, že od roku 1990 prochází velkými změnami a snaží se transformovat postsovětský systém vzdělávání na systém, který policisty připraví na výkon služby ve zcela nových podmínkách. Mongolská strana se od české policie učí zejména vybudovat současný, moderní styl práce, který ale samozřejmě začíná již u moderního vzdělávacího systému.⁴⁴

Multilaterální spolupráce:

CEPOL (European Police College) – „*CEPOL má zcela zásadní význam na poli evropského mezinárodního vzdělávání. Vznikl v roce 2000 z rozhodnutí Evropské komise jako network sdružující vzdělávací instituce členských zemí EU, které zastřešují policejní vzdělávání a výcvik. Od roku 2006 je orgánem EU, jeho členy tvoří 27 členských států EU, 3 státy se zvláštním statutem (Norsko, Švýcarsko, Island), zástupci Europolu, Rady Evropy a Evropské komise. CEPOL je financován z rozpočtu EU.*

Vrcholným orgánem CEPOL je Řídící výbor (Governing Board), jehož členy jsou zástupci členských států. Jednání Governing Board CEPOL se účastní rovněž zástupci Evropské Komise, Rady EU a Europolu. Za Českou republiku je členem Governing Board ředitel OVSPŠ MV. V gesci OVSPŠ MV je také Národní kontaktní pracoviště, které má za úkol koordinovat vzdělávací aktivity CEPOL, probíhající jak na území ČR, tak v ostatních členských státech.

Aktivity CEPOL řídí 4 komise (Strategy Committee, Annual Programme Committee, Training and Research Committee, Financial Committee), které jsou podpořeny 16 stálými, dočasnými a ad hoc pracovními skupinami (v hlavních má své zastoupení OVSPŠ MV).

Cílem aktivit CEPOL je zajištění společného jednotného postupu v designu evropského policejního vzdělávání a podpora přeshraniční spolupráce v boji proti organizované kriminalitě. Mezi hlavní aktivity patří kurzy, semináře, konference, tvorba společných osnov - kurikul (Common Curricula) a výměnný program (Exchange Programme).

⁴⁴ Dostupné z : <http://www.policie.cz/clanek/mongolsko.aspx>. Dne 23. 4. 2015.

Kurzy a semináře jsou organizovány členskými státy s podporou Sekretariátu CEPOL. Ročně se uskuteční cca 80 vzdělávacích aktivit.

Témata společných osnov - kurikul byla zvolena Řídící radou CEPOL na základě priorit na evropské úrovni (Evropská komise, Rada EU, atd.). V současnosti jsou dokončena či rozpracována následující kurikula: Europol, Policejní etika a prevence korupce, Domácí násilí I a II, Praní špinavých peněz, Obchod s lidmi, Obchod s drogami, Boj proti terorismu, Evropská policejní spolupráce, Řízení civilních krizí, Management zvládání odlišností.“⁴⁵

MEPA (Mittleuropaische Polizeiakademie) – „MEPA je koncipována jako mezinárodní vzdělávací cyklus pro policisty. V roce 2001 podepsali ministři vnitra osmi střeoevropských zemí závazný dokument „Společné prohlášení o spolupráci v rámci MEPA“. Vedle České republiky jsou členskými zeměmi Maďarsko, Německo, Polsko, Slovensko, Slovinsko, Švýcarsko a Rakousko. Zajištění aktivit vyplývajících ze vzdělávacích projektů MEPA je v gesci OVSPŠ MV.

Mezi aktivity MEPA patří tříměsíční Hlavní kurz věnovaný boji proti organizovanému zločinu, čtyřtýdenní Speciální kurz pro integrovanou hraniční bezpečnost, odborné semináře, jazykový kurz a odborné hospitace u zahraničních útvarů policie. Hlavní kurz MEPA je zakončen případovou studií, která je po přeložení do češtiny využívána v rámci výuky na policejních školách.

Vrcholným orgánem MEPA je Vorstand, aktivity MEPA řídí 4 pracovní výbory (Kuratorium, Redaktionskomitee, Kursleiterkonferenz, Programmkonferenz). Ve všech orgánech má za Českou republiku zastoupení OVSPŠ MV.“⁴⁶

⁴⁵Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/mezinarodni-spoluprace-v-policejnim-vzdelavani-36.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>. Dne 23. 4. 2015.

⁴⁶Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/mezinarodni-spoluprace-v-policejnim-vzdelavani-36.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>. Dne 23. 4. 2015.

4 VZDĚLÁVACÍ SUBJEKTY

V současnosti se policistům ve služebním poměru i zaměstnancům policie nabízí velké množství jak resortních tak i mimoresortních možností vzdělávání. Tato kapitola se bude věnovat konkrétním vzdělávacím subjektům.

4.1 Vzdělávací subjekty Ministerstva vnitra České republiky

Policejní akademie České republiky v Praze:

„Policejní akademie České republiky se sídlem v Praze (dále jen PA ČR) je státní vysoká škola univerzitního typu, vůči které vykonává Ministerstvo vnitra ČR působnosti podle § 95 zákona o vysokých školách. PA ČR uskutečňuje v prezenční nebo kombinované formě bakalářský (Bc.), magisterský (Mgr.) a doktorský studijní program (Ph.D.). Studium v každém studijním programu je ukončeno soubornou státní zkouškou z vybraných předmětů a obhajobou bakalářské, diplomové nebo disertační práce. PA ČR se člení na Fakultu bezpečnostního managementu a Fakultu bezpečnostně právní. Obě fakulty mají sídlo shodné se sídlem PA ČR.“⁴⁷

Na PA ČR mají možnost studovat příslušníci Policie České republiky a její zaměstnanci, dále pak resortní zaměstnanci Ministerstva vnitra včetně ostatních resortů, jejichž složky rovněž uskutečňují ochranu práva. Možnost studovat zde mají i lidé z řad civilních uchazečů se středoškolským vzděláním kteří mají zájem studovat bezpečnostně právní obor a projdou přes náročné přijímací zkoušky.

Úspěšní Absolventi PA ČR se mohou uchytit jak na různých řídicích pozicích a specializovaných odvětvích resortu Ministerstva vnitra, Policie ČR, Vojenské polici, městských policiích, Celní správě, Bezpečnostní informační službě, Vězeňské službě tak i v soukromých bezpečnostních službách. Do služebního poměru u Policie ČR se mohou

⁴⁷ Dostupné z: http://www.polac.cz/g2/view.php?o_skole/index.html. Dne 23. 4. 2015.

hlásit civilní absolventi školy. Dále se mohou uplatnit jako řídicí pracovníci a specialisté při zajišťování bezpečnosti ve veřejném a soukromém sektoru bezpečnostních služeb, v průmyslu, peněžnictví a v jiných hospodářských oborech. Uplatnění nacházejí také jako pracovníci úřadů státní správy a místní samosprávy.

„Studijní programy dalšího vzdělávání, koncipované jako diverzifikovaný systém krátkodobých a dlouhodobých studijních forem, jsou permanentně inovovány v návaznosti na měnící se potřeby občanské společnosti, na aktuální i dlouhodobá bezpečnostní rizika, na problematiku Evropské unie a na kvalifikační potřeby policistů a zaměstnanců resortu ministerstva vnitra.“⁴⁸

Vyšší policejní škola Ministerstva vnitra v Praze:

„VPŠ MV v Praze je organizační složkou státu, jejím statutárním orgánem je ředitel školy. Škola má akreditaci pro odborné vzdělávání ve studijních oborech Bezpečnostně právní činnost a Dopravně bezpečnostní činnost. Zajišťuje studium v kvalifikačním kurzu základní odborné přípravy příslušníků Policie České republiky a podle konkrétních požadavků i v rekvalifikačních, inovačních či doplňkových kurzech. Pro potřeby Ministerstva vnitra a Policie České republiky realizuje vzdělávání zaměstnanců MV a jazykové kurzy.“

Vyšší policejní škola MV se nachází na území deváté pražské části ve čtvrti Hrdlořezy (dále jen VPŠ MV v Praze) Její celková rozloha je 13,5 ha. Ve škole se nachází až 64 kmenových učeben, dalších 98 specializovaných učeben, 3 tělocvičny, plavecký bazén, sauna a dokonce i kulturní dům. Jedná se o jednu z největších škol Ministerstva vnitra. Škola je koncipována na maximální kapacitu 1100 studentů a 107 vyučujících. Jedná se o školu UNESCO a Fakultní školu Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

⁴⁸ Dostupné z: http://www.polac.cz/g2/view.php?o_skole/index.html. Dne 23. 4. 2015.

Dne 29. června 2012 vydal Ministr vnitra Pokyn číslo 30. Tento pokyn ustanovil od 1. 1. 2013 Vyšší policejní školu Ministerstva vnitra v Praze nástupnickou organizací Vyšší policejní školy Ministerstva vnitra v Jihlavě.⁴⁹

Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Holešově:

Jde o vysoce zaběhlou součást policejního školství. Řadí se mezi tři největší policejní školy v České republice co do velikosti a rozsahu činností. Její součástí je i obrovský výcvikový prostor v Dobroticích. Kde se provádí výcvik psovodů a samozřejmě i služebních psů Policejního prezidia ČR. Nachází se zde také střelnice pro takzvané dlouhé zbraně. Ve škole se nachází 103 učeben z nichž 65 učeben slouží výuce odborných předmětů. 65 výhradně pro výuku odborných předmětů. Za účelem výuky pomocí modelových situací je zde zřízena učebna modelových situací a speciální učebna integrované výuky. Pro instruktory střelecké přípravy jsou zde připraveny 3 trenažérové učebny, 3 pistolové a jedna malorážková střelnice. V neposlední řadě stojí za zmínku dvě tělocvičny.

„Vyšší odborná škola SPŠ MV v Holešově získala akreditaci vzdělávacího programu vyšší odborné školy „Bezpečnostně právní činnost (68-42-N/04)“. Absolvováním tohoto vzdělávacího programu studenti získají potřebnou kvalifikační způsobilost. Vzdělávání ve vyšší policejní škole umožňuje získat požadovanou kvalifikaci: pro zařazení příslušníků Policie ČR do 6. a 7. tarifní třídy podle zákona č. 361/2003 Sb., v platném znění, pro zařazení občanských zaměstnanců Ministerstva vnitra a Policie ČR do 9. a 10. platové třídy dle nařízení vlády č. 564/2006 Sb., v platném znění. Maturitní vzdělávání realizuje škola v oboru bezpečnostně právní činnost, ve čtyřletém studiu pro absolventy základních škol, které je ukončeno maturitní zkouškou. Absolventi mají možnost uplatnění ve všech složkách Policie ČR, mají možnost studia na vysokých školách nebo pracovat v jednotlivých institucích státní správy, bezpečnostních agenturách, v útvech městských policií atd.

⁴⁹ Dostupné z: <http://www.skolamv.cz/>. Dne 23. 4. 2015.

*Základní odborná příprava policistů je hlavním vzdělávacím programem v délce 9 měsíců. Tento druh studia absolvují všichni nově přijatí policisté v různých specializacích. Studium je zakončeno závěrečnou odbornou zkouškou. Škola jako jediná zabezpečuje výuku ve specializaci pro cizineckou policii, dále pak shodně s ostatními policejními školami studium ve specializaci pořádková a železniční policie a dopravní policie. Další odborná příprava je zaměřena na posílení efektivního rozvoje profesionality policistů, na aplikaci nových progresivních metod práce policie ověřených zahraničními zkušenostmi a na zavádění nových informačních technologií do práce policie.*⁵⁰

Ve škole probíhají také intenzivní jazykové kurzy které jsou zakončeny buďto policejní jazykovou zkouškou ve specializaci cizinecká policie nebo jazykovou zkouškou Ministerstva vnitra I. a II. stupně. Náplní těchto kurzů jsou modelové situace zaměřené na komunikační dovednosti s důrazem na odbornou terminologii.

*„Kvalifikovaný pedagogický sbor má k dispozici moderně vybavená pracoviště s nejnovější didaktickou technikou. V průběhu výuky jsou využívány trenážery, jazykové učebny, učebny pro výuku informačních a komunikačních systémů a technologií, učebny pro výuku modelových situací a další, které slouží k aplikaci současných poznatků a trendů z výcviku a přípravy policistů zemí EU a k uplatnění progresivních metod a nových organizačních forem výuky. Velmi výrazná práce školy je také v oblasti mimoškolního působení s cílem posílení mravních kvalit žáků. Součástí práce pedagogického sboru je spolupráce se zahraničními policejními školami a jednotlivými policejními útvary, výměna studijních pobytů jak pro členy pedagogického sboru, tak pro žáky školy, která se podílí na zvyšování profesních kompetencí pedagogického sboru i žáků. Prestiž školy každoročně zvyšuje již tradiční setkávání policejních expertů cizinecké policie v rámci seminářů Středoevropské policejní akademiek výměně zkušeností z praktického výkonu služby, včetně realizace závěrů Schengenských dohod.*⁵¹

⁵⁰ Dostupné z: http://www.spschol.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=237&Itemid=58. Dne 23. 4. 2015.

⁵¹ Dostupné z: http://www.spschol.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=237&Itemid=58. Dne 23. 4. 2015.

Vyšší policejní škola pro kriminální policii Opatovice nad Labem:

„Vyšší policejní škola Ministerstva Vnitra pro kriminální policii je organizační složkou státu a účetní jednotkou, ke které MV vykonává zřizovatelské funkce podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně souvisejících zákonů a zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích.

Škola poskytuje vzdělávání v kurzech základní odborné přípravy, ve specializačních, inovačních nebo zdokonalovacích kurzech. Vzdělávací programy jsou zpracovány podle aktuálních potřeb výkonných útvarů Policie ČR tak, aby vytvářely ucelený systém celoživotního odborného vzdělávání policistů útvarů SKPV, kriminalistických techniků a jiných policejních služeb.

Škola také poskytuje vyšší odborné vzdělání pro příslušníky Policie ČR. Vzdělání je poskytováno formou 3-letého kombinovaného studia. Je ukončeno obhajobou závěrečné práce a absolventům je udělen titul DiS.

Dále škola zabezpečuje přípravu policistů pro výkon služby na operačních střediscích útvarů Policie ČR.

Mimo výše uvedené okruhy škola nabízí kurzy výpočetní techniky, jazykové kurz a zdokonalovací kurzy komunikace a asertivity určené policistům a občanským zaměstnancům Policie ČR a MV ČR“⁵²

4.2 Vzdělávací subjekty Policie České republiky

Do této podkategorie patří Školní policejní střediska, instruktoři odborného výcviku a Střediska specializovaného výcviku Policejního prezidia.

Školní policejní střediska:

V dle Ministerstva vnitra ČR je momentálně v chodu celkem 8 školních policejních středisek. Tato střediska jsou zřizována přímo řediteli Krajských ředitelství Policie České

⁵²Dostupné z : <http://www.vpsmvkp.cz/info/info.htm>. Dne 23. 4. 2015.

republiky. O tomto zřízení vždy rozhodne policejní prezident z titulu organizačního článku krajských ředitelství. Tato ŠPS jak se jim zkráceně říká v kooperaci s výchovně vzdělávací činností vyšších a středních policejních škol organizuje v průběhu základní odborné přípravy tříměsíční odbornou praxi. Dále plní úkoly spojené se služebními zkouškami policistů, zajišťuje školení a přezkoušení řidičů služebních vozidel, ale v případě potřeby také plní specifické úkoly policie v oblastech vnitřního pořádku a bezpečnosti.⁵³

Instruktoři odborného výcviku:

„Na útvarech s územně vymezenou působností, kterými jsou jednotlivé územní odbory policie působí instruktoři služební přípravy, jejichž činností je pokračování v další odborné přípravě policistů v místě jejich služby v souladu s aktuálními potřebami pro výkon služby⁵⁴. Instruktoři služební přípravy tedy komplexně zabezpečují výuku a výcvik policistů v odborných a doplňkových specializačních kurzech v rámci programu celoživotního zvyšování odborné připravenosti policistů k výkonu služby. Mezi základní činnosti instruktorů patří organizace, řízení a vyhodnocování služební tělesné, střelecké a taktické přípravy policistů, ale také soustavné vyhodnocování prověrek kondiční zdatnosti, střelecké přípravy a dalších důležitých činností potřebných pro výkon činnosti⁵⁵. Mezi další činnosti instruktorů služební přípravy patří také organizování služebních sportovních přeborů, zpracovávání dílčích plánů výcviku a prověrek policistů a také zpracovávání dílčích interních aktů souvisejících s výkonem služební činnosti.“⁵⁶

⁵³Závazný pokyn policejního prezidenta č. 14 ze dne 21. ledna 2010 o školních policejních střediscích.

⁵⁴MV ČR. *Koncepce celoživotního vzdělávání příslušníků policie České republiky*. Praha: OVSPŠ, 2008. Č.j. MV-16511-1/VO-2008

⁵⁵Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4 ze dne 19. ledna 2009, o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky

⁵⁶HAUERLAND, Radim. *Systém vzdělávání příslušníků Policie České republiky*, diplomová práce. Brno: Masarykova univerzita, 2011. 96 s. Vedoucí diplomové práce PhDr. Vladimír Hřebíček. s. 49.

Střediska specializovaného výcviku Policejního prezidia:

„Střediska specializovaného výcviku zabezpečují v rámci celostátní působnosti odbornou přípravu specializovaných činností (pyrotechnické, potápěčské a kynologické činnosti.) spadajících do věcné působnosti organizačních článků Policejního prezidia.“⁵⁷

4.3 Mimorezortní vzdělávací subjekty

Mimorezortní vzdělávací subjekty zahrnují veškeré státní vysoké školy kromě výše uvedené Policejní akademie České republiky, soukromé vysoké školy a všechny vzdělávací instituce jenž se věnují celoživotnímu vzdělávání. V poslední době jsou mimorezortní vzdělávací subjekty mezi policisty v čím dál větší oblibě. Je to způsobeno zejména faktem, že resortní vzdělávací subjekty jako Policejní akademie ČR poskytuje pouze velmi úzkou nabídku vzdělávacích programů a policisté často mají obavy, že po případném skončení služebního poměru v civilním životě vzdělání z těchto studijních programů bude méně uplatitelné než z mimorezortních vzdělávacích subjektů.

⁵⁷JANEČKOVÁ, Lucie. *Profesní vzdělávání příslušníků Policie České republiky*, diplomová práce. Olomouc: Univerzita Palackého, 2013. 69 s. Vedoucí diplomové práce Mgr. Pavel Neumeister, Ph.D. s. 38.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 VÝZKUM

5.1 Cíl, hypotézy a metoda výzkumu

V této části se nachází realizovaný výzkum zaměřený na názory policistů a postoje policistů k současnému systému vzdělávání příslušníků Policie České republiky. Cílem je tedy zjistit pohled a názor policistů na současné vzdělávání příslušníků Policie České republiky. Z tohoto cíle mi vyplynuly celkově čtyři hypotézy.

Hypotéza 1: Policisté, kteří absolvovali základní odbornou přípravu v době trvání dvanácti měsíců hodnotí úroveň získaných kompetencí pro výkon služby výše, než policisté, u kterých základní odborná příprava probíhala pouhých šest měsíců.

Hypotéza 2: Policisté získávají své poznatky a zkušenosti klíčové pro přímý výkon služby ve větší míře v praxi než v průběhu výuky v rámci základní odborné přípravy.

Hypotéza 3: Více jak 50% policistů nemá dostatečnou motivaci pro další profesní vzdělávání.

Hypotéza 4: V rámci dalšího profesního vzdělávání policisté upřednostňují resortní nabídku vzdělávání před nabídkou mimoresortních vzdělávacích institucí.

K ověření těchto hypotéz jsem zvolil kvantitativní výzkum ve formě dotazníku. Jedná se o metodu která umožňuje oslovit větší množství respondentů za relativně krátký časový úsek a získaná data z tohoto výzkumu výborně poslouží k potvrzení či vyvrácení výše uvedených hypotéz.

5.2 Technika výzkumu a výběr respondentů

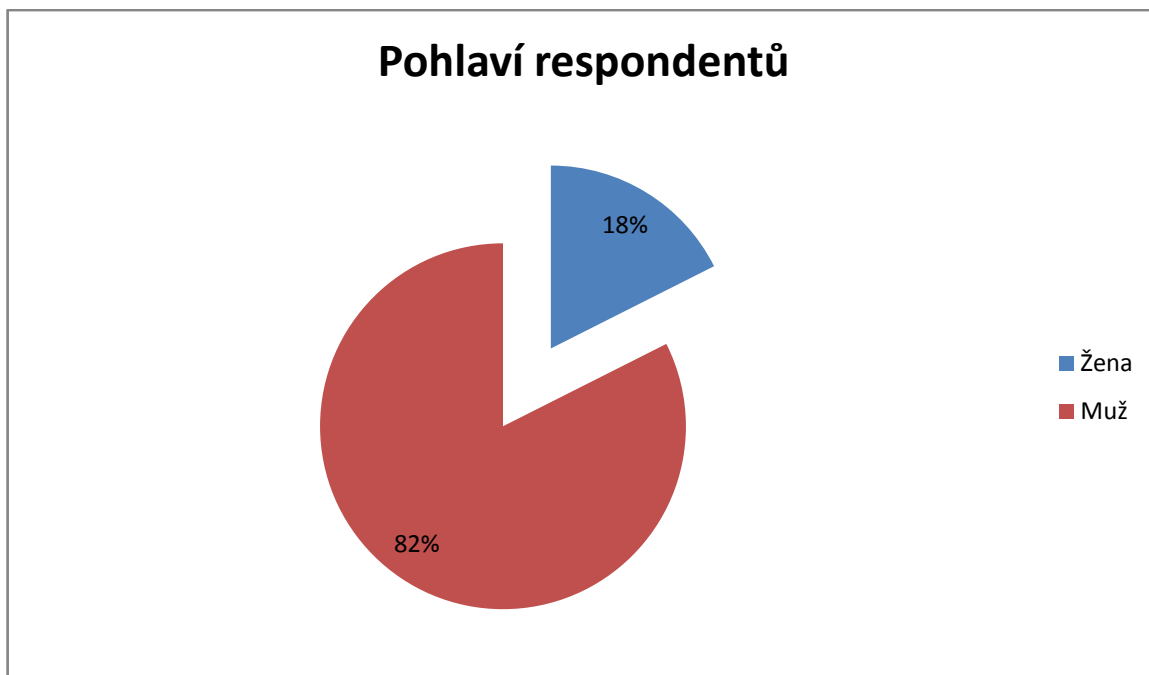
Uvedený dotazník jsem sestavil tak aby byl pro policisty jasný a srozumitelný. Celý dotazník je sestaven tak aby data z něj vzešlá mohla jednoznačně potvrdit či vyvrátit zvolené hypotézy a aby se tak naplnil stanovený cíl celého výzkumu. Dotazník je rozdělen na tři části. V první části oslovuji respondenty a vysvětluji význam a důvod vzniku dotazníku. Na konec úvodní části respondentům předem děkuji za vyplnění dotazníku. Druhá část dotazníku se skládá ze 4 otázek které určují pohlaví, věk, délku služby u Policie České republiky a vzdělání respondentů. Tato část dotazníku je pouze demografická

a faktografická. Ve třetí a poslední části dotazníku se poté nachází celkem 14 otázek které jsou navázány na zvolené hypotézy. Dotazník tedy obsahuje celkově 18 otázek které byly konzultovány a vypracovány společně s vedoucí bakalářské práce. Po definitivním vypracování dotazníků byl proveden předvýzkum ve kterém jsem si ověřil jasnost a srozumitelnost vypracovaných otázek a celého dotazníku. Předložil jsem dotazník k vypracování 5 kolegům policistům. Tito dotazník bez problému vyplnili a v jeho hodnocení mi sdělili, že s vyplněním všech otázek neměli problém a vše jim bylo jasné a srozumitelné. Tímto se mi definitivně potvrdilo, že dotazník je možné distribuovat dalším policistům. Ještě před samotnou distribucí byl dotazník předložen náměstkovi pro vnější službu pořádkové policie Obvodního ředitelství Praha III ke schválení. Tento dotazník shledal jako vyhovující a s distribucí dotazníku souhlasil. Celkově jsem po Obvodním ředitelství Policie Praha III rozeslal 90 dotazníků kdy se mi k vyhodnocení vrátilo celkově 74 řádně vyplněných dotazníků. Pod uvedené ředitelství policie spadají policisté sloužící v městských částech Praha 3, 8 a 9. Dotazníky byly rozeslány zejména po Místních odděleních Policie a z části také na vybrané součásti Služby kriminální policie a vyšetřování. Výběr oddělení probíhal cíleně tak aby byla zajištěna rozmanitost a pestrost respondentů z hlediska jejich pohlaví, věku a celkové délky služebního poměru a tedy i formy absolvované základní odborné přípravy.

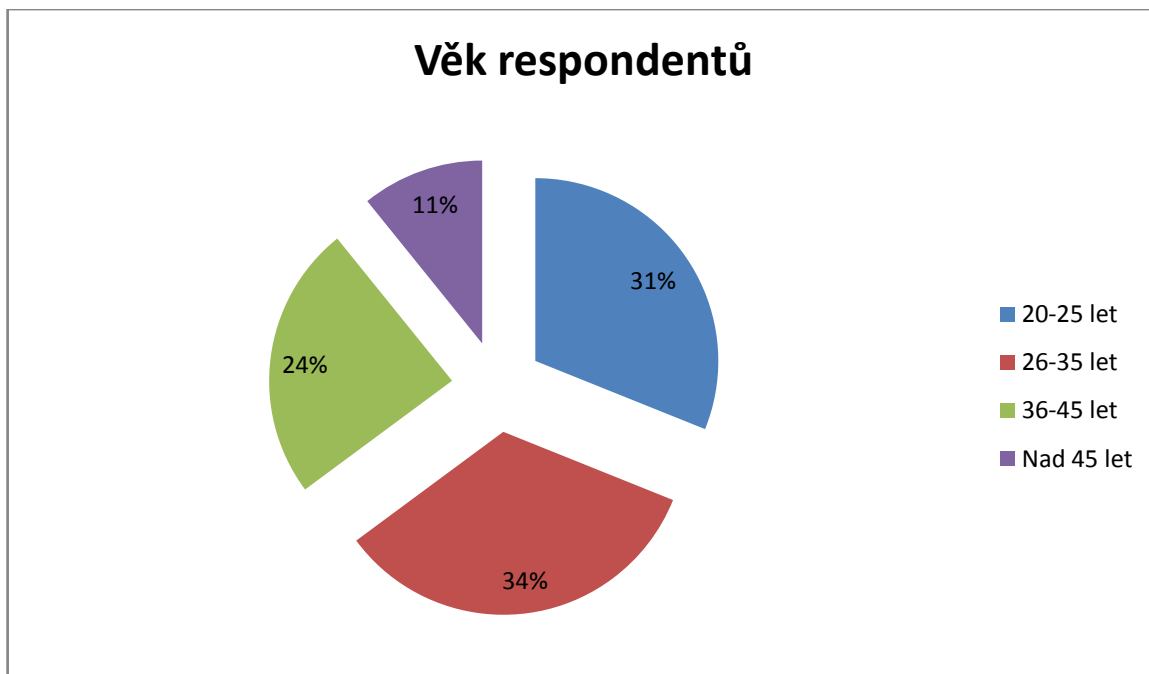
5.3 Prezentace a analýza výsledků výzkumu

Jak jsem již uvedl výše, celkem jsem mezi vybrané kolegy distribuoval 90 dotazníků a ke zpracování se mi vrátilo 74 z nich. Návratnost dotazníků byla tedy 82%. Ke každé otázce jsem vypracoval graf který vždy zpřehlední odpovědi na danou otázku. První dvě otázky z dotazníku se věnovaly pohlaví respondentů a jejich věkovému složení. Vyhodnocením bylo zjištěno, že dotazník vyplňovalo celkově 61 mužů což je 82% respondentů a 13 žen což značí 18% dotazovaných respondentů. Dále byla zjištěna věková skladba odpovídajících respondentů. Bylo vyhodnoceno, že nejpočetnější skupinu tvoří odpovídající ve věku od 26 do 35 let. Těchto respondentů bylo 25 což je 34% z celého souboru. Na druhém místě byla skupina v rozmezí od 20 do 25 let. (31% respondentů). V pořadí třetí byla skupina ve věku od 36 do 45 let (18 osob což je 24% účastníků). Nejméně početnou je skupina ve věku nad 45 let (8 osob což je 11% respondentů).

Graf č. 1:

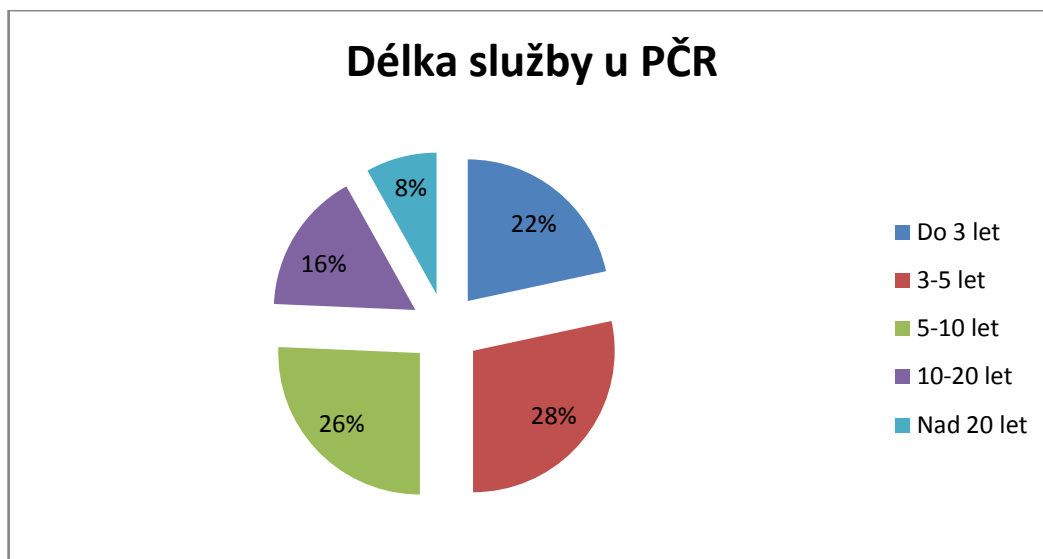
Graf č. 2:

Následující dvě otázky přinesly odpovědi na celkovou délku služebního poměru u Policie České republiky respondentů a na jejich nejvyšší dosažené vzdělání. Bylo tedy zjištěno, že nejpočetnější skupinu tvoří respondenti s délkou služebního poměru od 3 do 5 let služby.

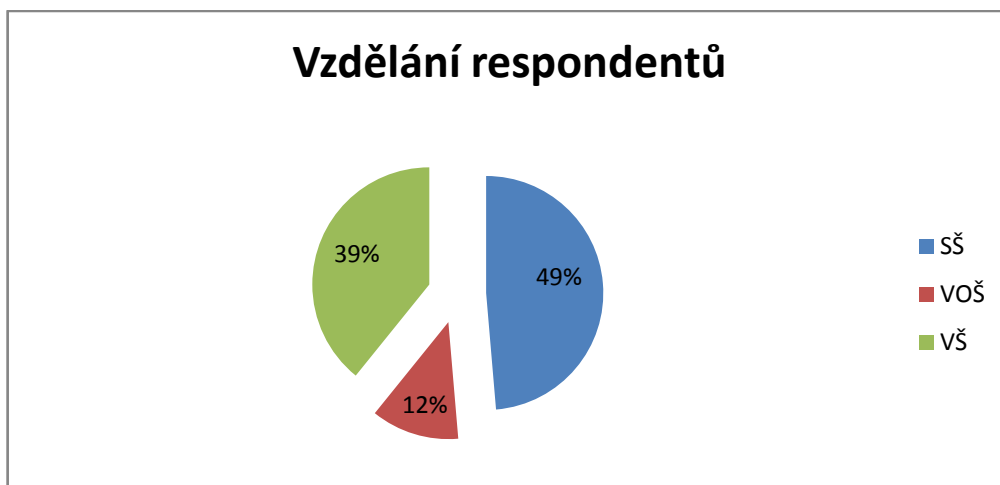
Těchto bylo celkově 21 (28%). Druhá nejpočetnější je skupina s délkou služby od 5 do 10 let 19 odpovídajících (26%). 16 osob uvedlo délku služby do 3 let (22%). V skupině sloužících od 10 do 20 let bylo 12 osob (16%). Nejméně zastoupenou skupinu tvořili policisté sloužící více než 20 let (6 osob, 8%).

Graf č. 3:

Co se týče nejvyššího dosaženého vzdělání respondentů, nejpočetnější skupinu policisté se středoškolským vzděláním. Těchto bylo 36 (49%). Druhou skupinu tvořili vysokoškolsky vzdělaní respondenti kterých bylo celkem 29 (39%). Nejméně početnou skupinu tvořili absolventi vyšších odborných škol. Těchto bylo celkem 9 a tvořili tak 12% dotazovaných.

Graf č. 4:

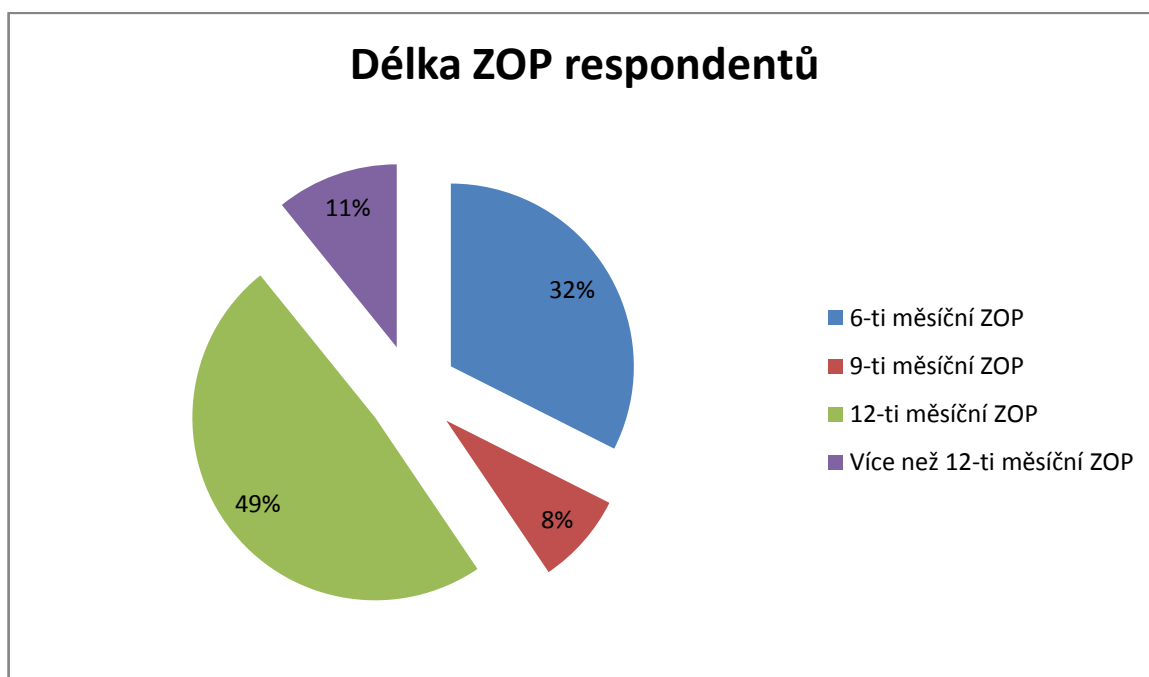
Po vyhodnocení této první části jsem přistoupil k vyhodnocení otázek z dotazníku které byly spjaty s hypotézou číslo 1.

Hypotéza 1: Policisté, kteří absolvovali základní odbornou přípravu v době trvání dvanácti měsíců hodnotí úroveň získaných kompetencí pro výkon služby výše, než policisté, u kterých základní odborná příprava probíhala pouhých šest měsíců.

Otázka: Jakou formu základní odborné přípravy (ZOP) jste absolvoval/a?

Z odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že celkem 24 dotazovaných policistů (32%) absolvovalo základní odbornou přípravu v délce 6 měsíců. Dále pouze 6 dotazovaných (8%) prošlo základní odbornou přípravou o délce 9 měsíců. Celkově 36 dotázaných (49%) uvedlo, že absolvovali základní odbornou přípravu v délce 12 měsíců a 8 respondentů odpovědělo, že jejich základní odborná příprava trvala déle než 12 měsíců.

Graf 5:

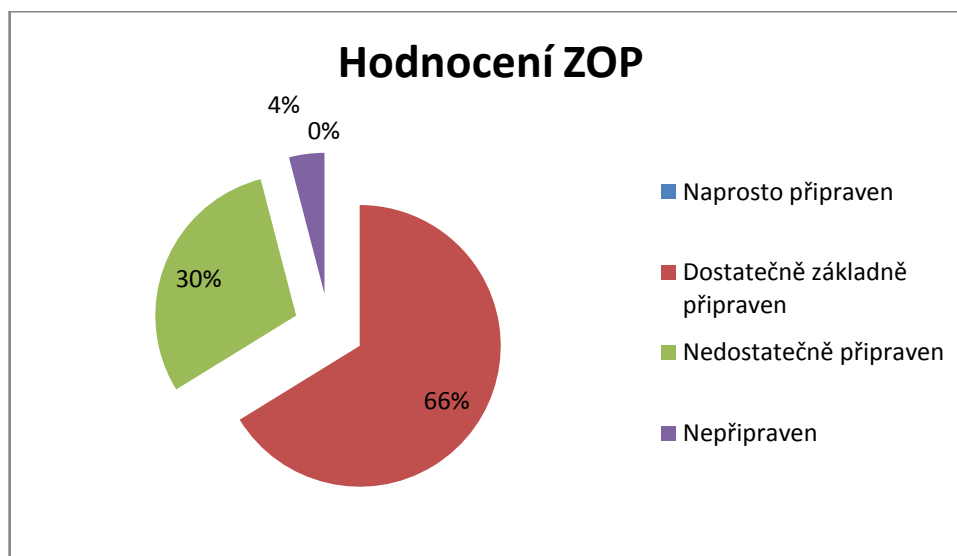

Otázka: Jak by jste ohodnotil/a kvalitu Vaší přípravy na ZOP pro výkon služby v praxi?

Z odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že odpověď „Naprostο připraven“ nezvolil žádný z respondentů, čili 0% dotázaných. Odpověď „Dostatečně základně připraven“ zvolilo

49 dotázaných což je 66% odpovídajících. Odpověď „nedostatečně připraven“ zvolilo 22 odpovídajících což je 30% tázaných. Odpověď „nepřipraven“ zvolili pouze 3 respondenti což znamená 4% tázaných. Dalším zkoumáním odpovědí na dvě předešlé otázky bylo zjištěno, že z celkových 24 respondentů kteří se zúčastnili základní odborné přípravy v délce 6 měsíců hodnotilo celkově 15 z nich kvalitu své ZOP jako „nedostatečně připraven“ a dva policisté jako „nepřipraven“. Zbylých 7 hodnotilo svou ZOP jako „dostatečně základně připraven“. Dále poté z celkových 36 respondentů, kteří absolvovali základní odbornou přípravu v délce 12 měsíců hodnotilo celkem 6 z nich průběh své ZOP jako „nedostatečně připraven“ a 30 respondentů hodnotilo průběh své ZOP jako „dostatečně základně připraven“. Z celkově 6 respondentů kteří prošli základní odbornou přípravou v délce 9 měsíců jeden respondent hodnotil průběh své ZOP jako „nedostatečně připraven“, poté jeden respondent odpověděl „nepřipraven“ a zbylých 5 policistů hodnotilo svůj průběh ZOP jako „dostatečně základně připraven“. Všechny 8 dotazovaných s průběhem základní odborné přípravy nad 12 měsíců zvolilo odpověď „dostatečně základně připraven“.

Graf č. 6:

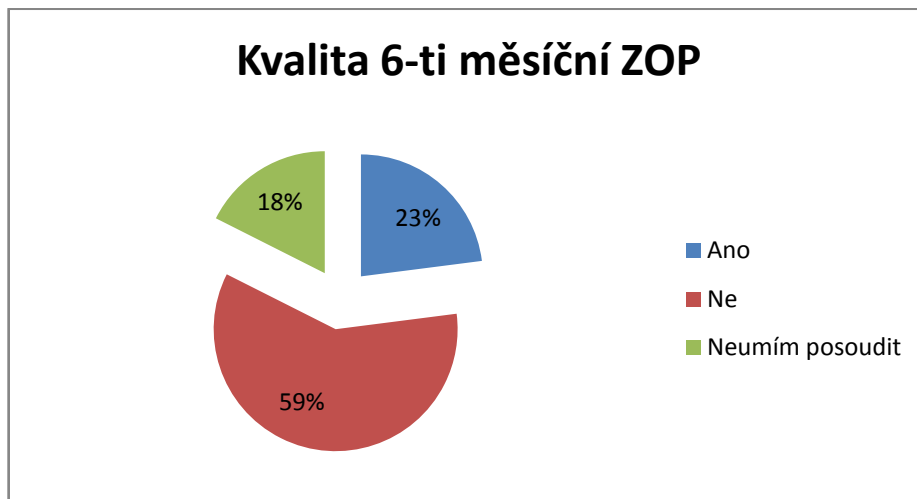

Otázka: Myslíte si, že ZOP v trvání 6-ti měsíců je dostatečná pro kvalitní přípravu policistů?

Z odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že celkem 17 dotázaných (23%) si myslí, že základní odborná příprava v rozsahu 6 měsíců je dostatečná pro kvalitní přípravu policistů. Celkem 44 dotázaných (59%) si myslí, že takto koncipovaná základní odborná příprava

není dostatečná pro kvalitní přípravu policistů. Ostatních 13 dotázaných, což je 18% odpovídajících zvolilo odpověď „Neumím posoudit“.

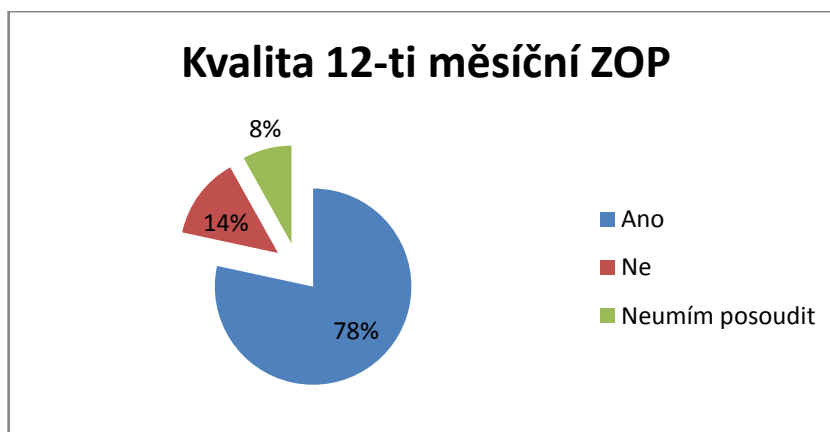
Graf č. 7:

Otázka: Myslíte si, že ZOP v trvání 12-ti měsíců je dostatečná pro kvalitní přípravu policistů?

Z odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že celkem 58 dotázaných (78%) si myslí, že základní odborná příprava v rozsahu 12 měsíců je dostatečná pro kvalitní přípravu policistů. Celkem 10 dotázaných (14%) si myslí, že takto koncipovaná základní odborná příprava není dostatečná pro kvalitní přípravu policistů. Ostatních 6 dotázaných, což je 8% odpovídajících zvolilo odpověď „Neumím posoudit“.

Graf č. 8:

Z odpovědí na tuto sérii otázek lze jasně vyčíst a vyhodnotit, že hypotéza číslo 1 byla potvrzena.

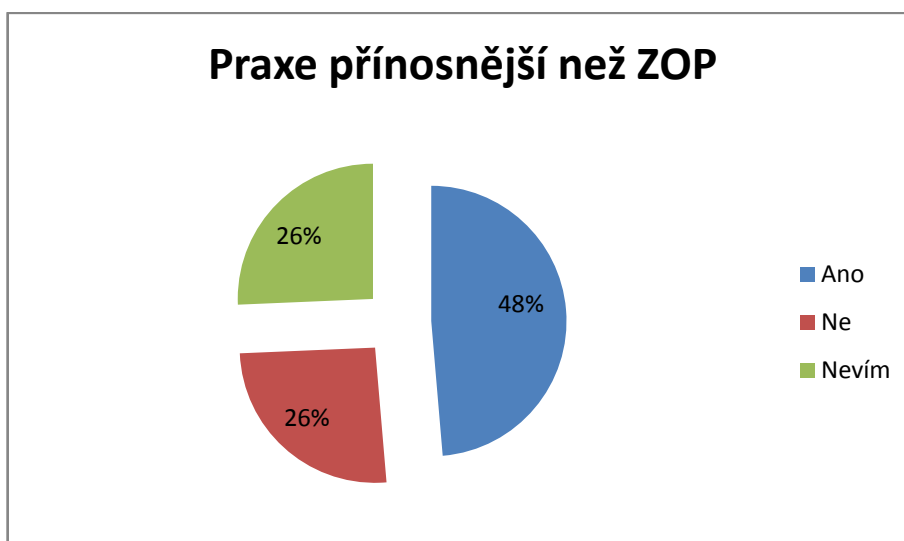
Po závěrečném hodnocení otázek souvisejících s hypotézou číslo 1 jsem přešel k vyhodnocování otázek týkajících se hypotézy číslo 2.

Hypotéza 2: Policisté získávají své poznatky a zkušenosti klíčové pro přímý výkon služby ve větší míře v praxi než v průběhu výuky v rámci základní odborné přípravy.

Otázka: Souhlasíte s tvrzením, že pro získání klíčových poznatků pro přímý výkon služby je rozhodující spíše praxe v přímém výkonu služby po dokončení ZOP než výuka v rámci základní odborné přípravy?

Po vyhodnocení odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že 36 (48%) dotazovaných s uvedeným tvrzením souhlasí, 19 (26%) dotazovaných s uvedeným tvrzením nesouhlasí a zbytek, tedy 19 odpovídajících (26%) odpovědělo „nevím“.

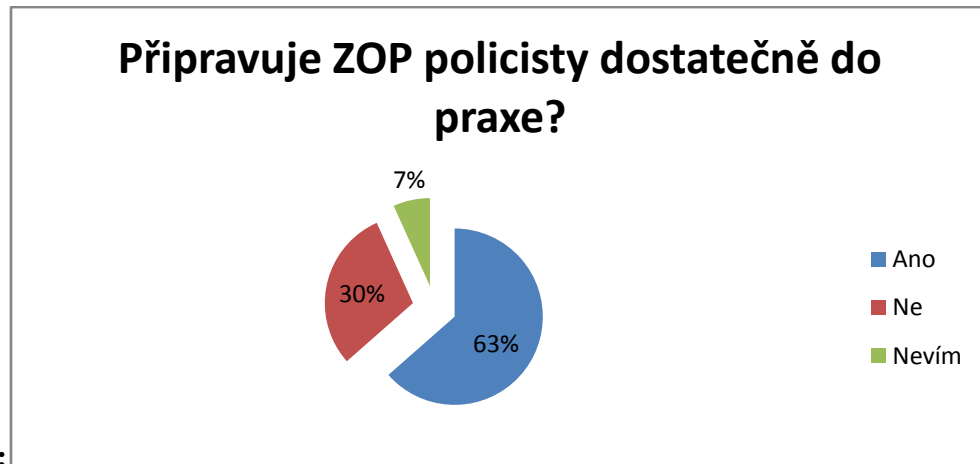
Graf č. 9:

Otázka: Přípravuje systém výuky a přípravy na ZOP policisty do přímého výkonu služby v praxi dostatečně?

Po vyhodnocení odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že celkem 47 dotázaných (63%) odpovědělo „Ano“. Poté 22 dotázaných (30%) odpovědělo „Ne“ a zbytek, čili 5 dotázaných (7%) odpovědělo „Nevím“.

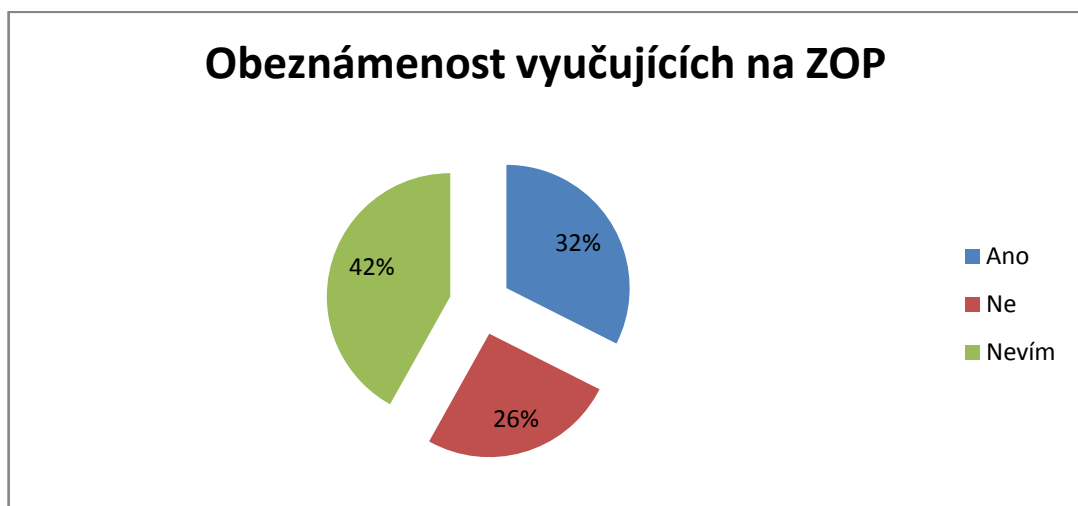
Graf č. 10

Otázka: Jsou vyučující na ZOP obeznámení s momentálními nároky na policisty v přímém výkonu služby?

Po vyhodnocení odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že celkem 24 dotazovaných (32%) odpovědělo na tuto otázku „Ano“. Poté 19 dotazovaných (26%) odpovědělo na tuto otázku „Ne“ a nejvíce dotazovaných, to je 31 (42%) odpovědělo „Nevím“.

Graf č. 11:

Z odpovědí na tuto sérii otázek lze jasně vyčíst a vyhodnotit, že hypotéza číslo 2 byla potvrzena.

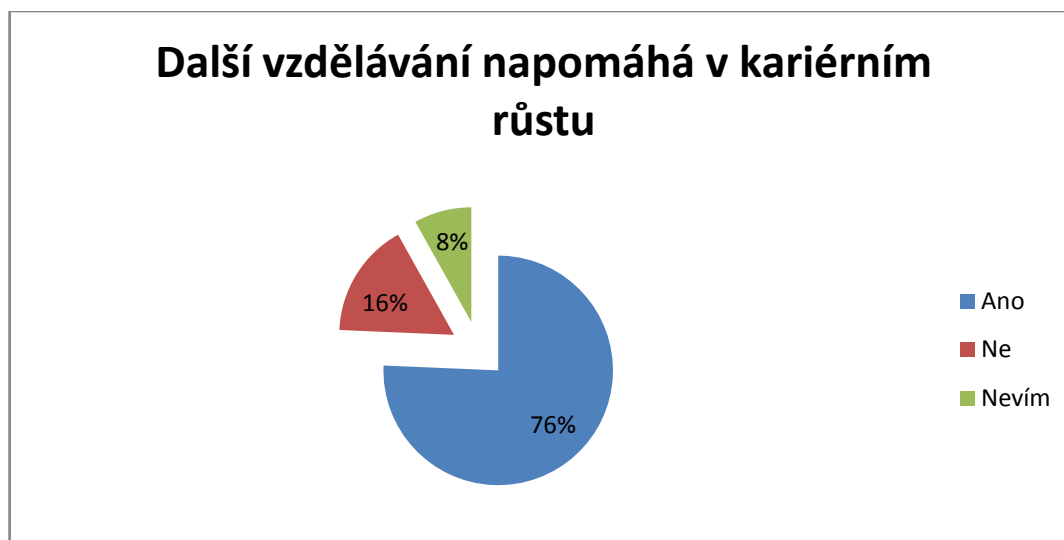
Po závěrečném hodnocení otázek souvisejících s hypotézou číslo 2 jsem přešel k vyhodnocování otázek týkajících se hypotézy číslo 3.

Hypotéza 3: Více jak 50% policistů nemá dostatečnou motivaci pro další profesní vzdělávání.

Otázka: Domníváte se, že by Vám zvýšení odborných znalostí cestou dalšího vzdělávání napomohlo v kariérním růstu ?

Zkoumáním odpovědí na tyto otázky bylo zjištěno, že celkem 56 respondentů (76%) na ni odpovědělo „Ano“, celkem 12 respondentů (16%) na ni odpovědělo „Ne“ a zbytek, čili 6 respondentů (8%) na ni odpovědělo „Nevím“.

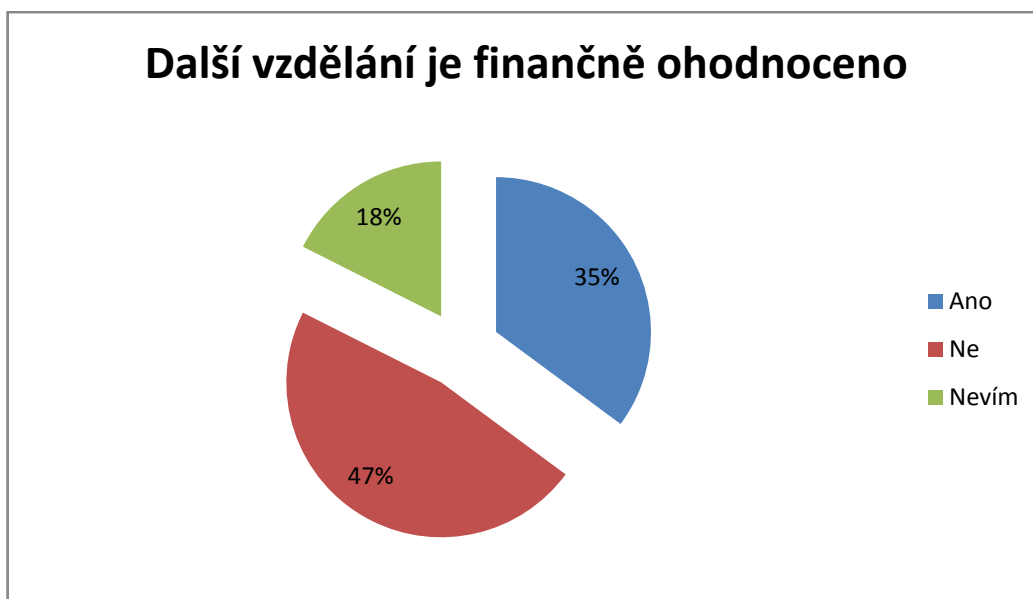
Graf č. 12:

Otázka: Bylo by zvýšení Vašich odborných a sociálních kompetencí cestou dalšího vzdělávání nějak finančně ohodnoceno ?

Vyhodnocením odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že celkem 26 respondentů (35%) odpovědělo „Ano“. Dalších 35 respondentů (47%) odpovědělo „Ne“ a zbývajících 13 respondentů „18%“ odpovědělo „Nevím“.

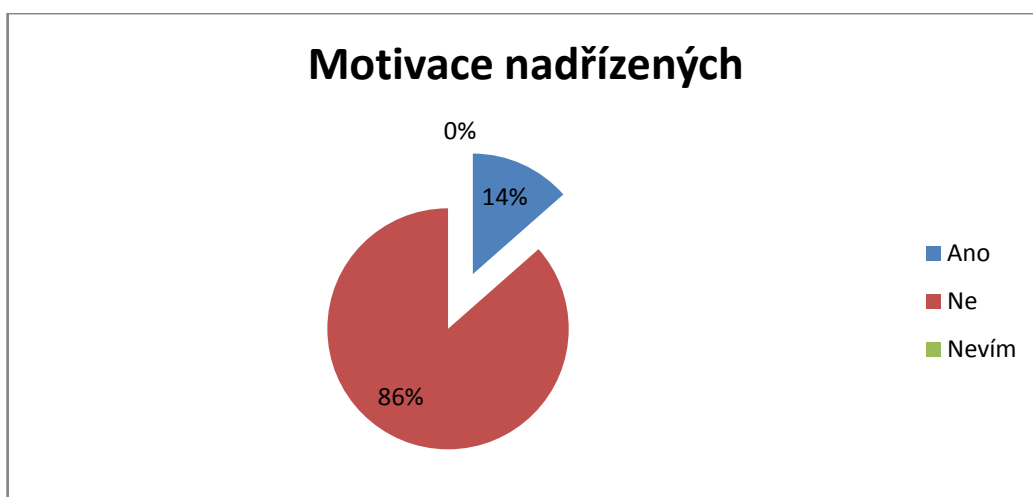
Graf č. 13:

Otázka: Jste nějakým způsobem svým nadřizným motivován k dalšímu studiu?

Analýzou odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že pouze 10 respondentů, což je 14% dotázaných odpovědělo na tuto otázku „Ano“. Dále 64 respondentů, což je 86% dotázaných odpovědělo na tuto otázku „Ne“ a žádný z respondentů neodpověděl „Neumím posoudit. Tedy 0% dotázaných.

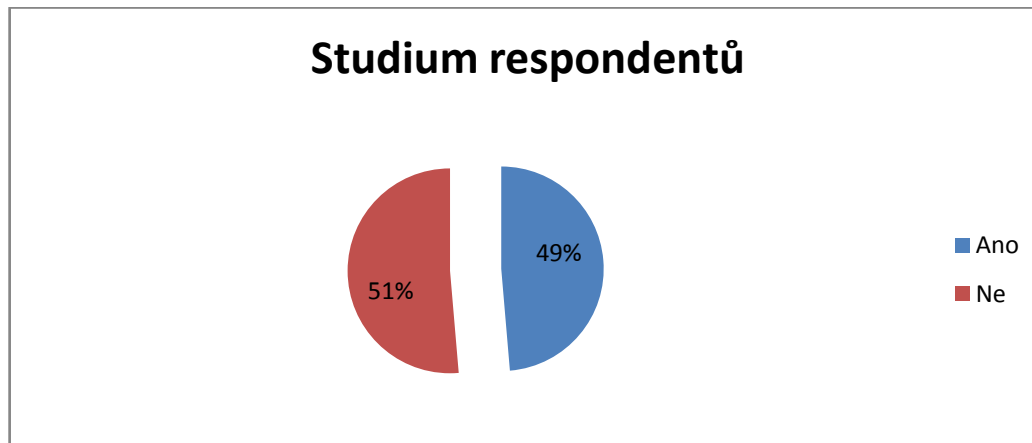
Graf č. 14:

Otázka: Studujete či uvažujete o nějakém typu vysokoškolského studia pro zvýšení své kvalifikace?

Zde bylo zjištěno, že na tuto otázku odpovědělo celkem 36 respondentů „Ano“. Tedy 49%. Zbytek, 38 respondentů odpovědělo „Ne“. Tedy 51%.

Graf č. 15:

Z odpovědí na tuto sérii otázek lze jasně vyčíst a vyhodnotit, že hypotéza číslo 3 byla potvrzena.

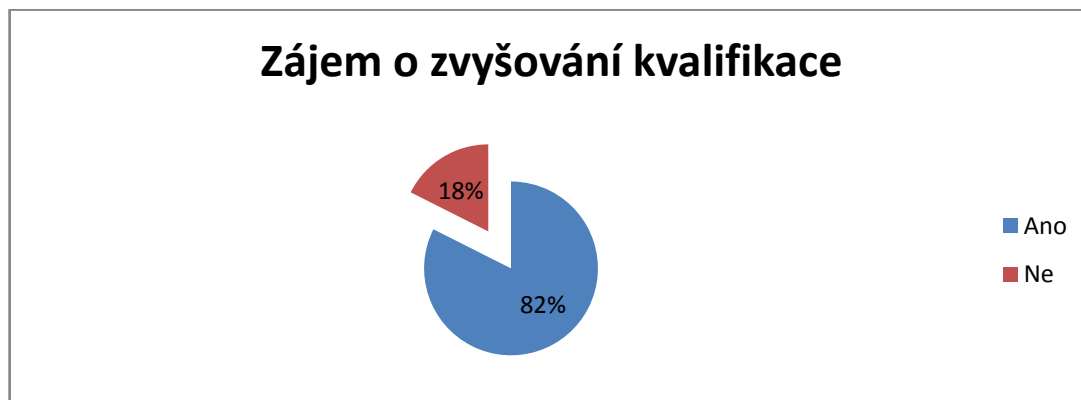
Po závěrečném hodnocení otázek souvisejících s hypotézou číslo 3 jsem přešel k vyhodnocování otázek týkajících se hypotézy číslo 4.

Hypotéza 4: V rámci dalšího profesního vzdělávání policisté upřednostňují resortní nabídku vzdělávání před nabídkou mimoresortních vzdělávacích institucí.

Otázka: Máte zájem o zvyšování své odborné kvalifikace v rámci resortu formou odborných kurzů a celoživotního vzdělávání ?

Vyhodnocením této otázky bylo zjištěno, že celkem 61 (82%) dotázaných na tuto otázku odpovědělo „Ano“ a celkem 13 (18%) odpovědělo na tuto otázku „Ne“.

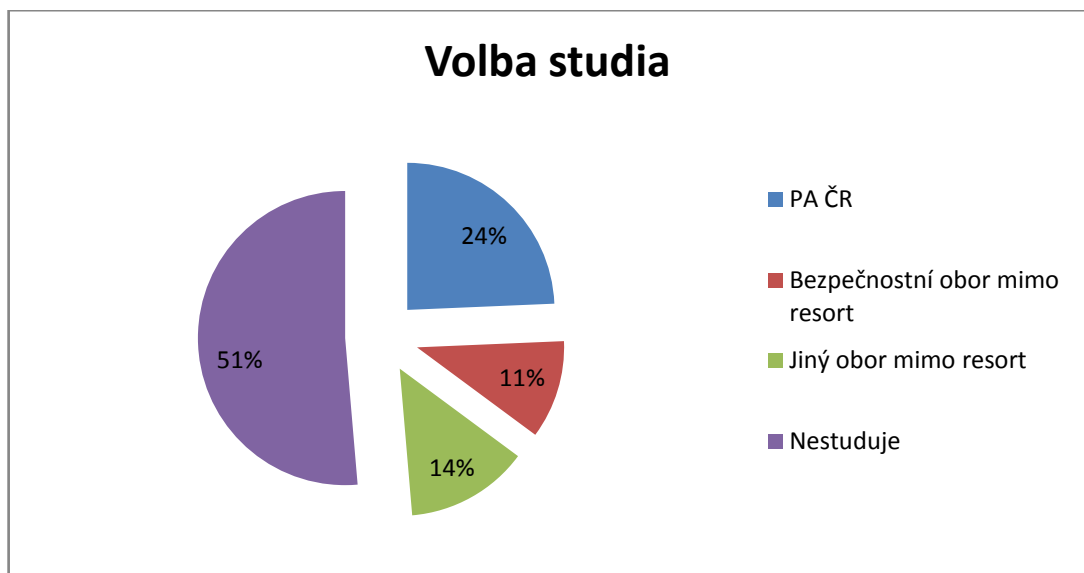
Graf č. 16:

Otázka: Pokud byste měl/a možnost volby dalšího vysokoškolského studia, upřednostnil/a byste?

Vyhodnocením těchto odpovědí bylo zjištěno, že celkově 18 (24%) respondentů by ke studiu zvolili Policejní akademii České republiky. Celkově 8 (11%) dotazovaných by zvolilo bezpečnostní studium v rámci mimoresortního školství. Celkově 10 (14%) dotazovaných by zvolilo jiný studijní obor v rámci mimoresortního školství. Celkově 38 (51%) dotazovaných nestuduje a neuvažuje o studiu.

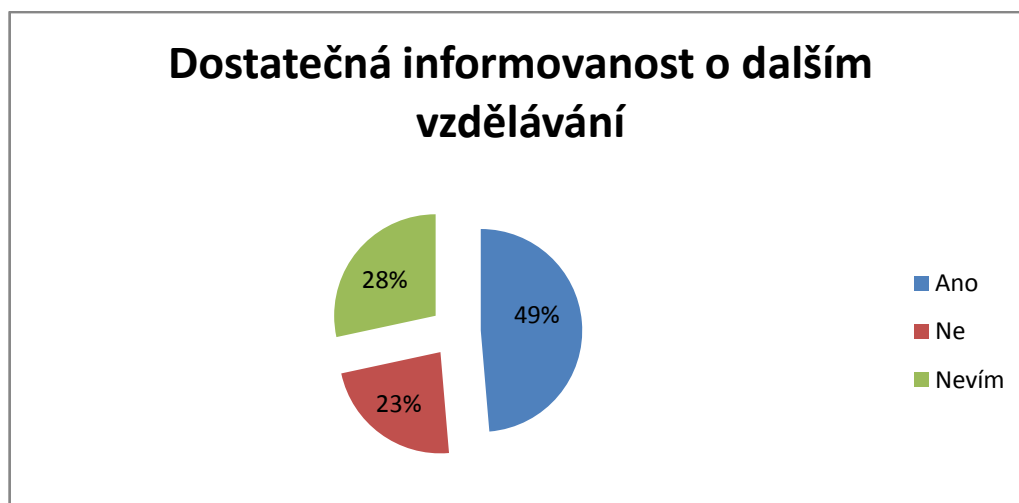
Graf č. 17:

Otázka: Jste dostatečně informován/a o možnostech svého dalšího vzdělávání u policie?

Vyhodnocením odpovědí na tuto otázku bylo zjištěno, že 36 (49%) respondentů na tuto otázku odpovědělo „Ano“. Dalších 17 (23%) odpovědělo „Ne“ a posledních 21(28%) respondentů odpovědělo „nevím“.

Graf č. 18:

Z odpovědí na tuto sérii otázek lze jasně vyčíst a vyhodnotit, že hypotéza číslo 4 byla potvrzena.

Abych nějakým způsobem zhodnotil celý provedený výzkum, který měl za úkol zjistit názory policistů na jejich vlastní resortní i mimoresortní vzdělávání, musím být ve svém krátkém pojednání zcela upřímný. Tento konkrétní výzkum já sám vidím jako ne úplně vypovídající. Nazval bych ho jakousi drobnou sondou do velmi malé skupiny policistů kteří jsou však soustředěni na taktéž velmi malém, řekněme „policejním“ prostoru. Obvodní ředitelství Policie Praha III je pouze jedno ze čtyř podobných ředitelství policie jenž společně spadají pod Krajské ředitelství Hlavního města Prahy. Toto Krajské ředitelství je pouhým jedním z celkových 14-ti v celé České republice. Abych se dostal k jádru problému který chci nastínit. Podařilo se mi oslovit celkem 74 policistů od kterých jsem dostal jak pevně doufám jejich skutečný názor na mé otázky. Opravdu věřím, že jejich odpovědi byly upřímné, jelikož výsledky výzkumu se víceméně shodovaly s předloženými hypotézami které samozřejmě vycházely z mých názorů a pocitů. Problém je, že jsem oslovil 74 policistů sloužících na velmi malém prostoru Prahy 3, 8 a 9. Tito policisté sdílejí stejné vedoucí důstojníky a potýkají se se stejnými specifickými aspekty služby které charakterizují službu u policie v Praze. Navíc se také často potkávají na různých vzdělávacích programech kde se navzájem svými postoji a názory ovlivňují. Tímto samozřejmě nemám na mysli pouze policisty kteří se účastnili výzkumu. U policie slouží okolo 40000 lidí a popravdě si nedovedu představit rozsah a podobu výzkumu který

by mohl skutečně a jednoznačně vypovědět co si policisté v České republice opravdu myslí.

Nicméně by se mohla udát potěšující situace a sice, že si z mého výzkumu někdo vezme příklad a pokusí se nějakým způsobem na mě navázat. Například rozvinout zkoumání na větší okruh policistů z více oblastí České republiky. Zajímavé by také bylo srovnání názorů policistů z jiných obvodních či krajských správ na stejné dotazy.

Pokud se zaměřím na skupinu kterou jsem oslovil já, hodnotím ji jako v rámci možností dobře vyváženou, byli v ní zástupci všech věkových kategorií v dané problematice. Také policisté s velmi rozličnou délkou služby u Policie ČR. A policisté různě vzdělaní což mělo jistě vliv na otázky které se týkaly motivace do dalšího studia.

ZÁVĚR

Cílem mé práce bylo zmapovat systém vzdělávání v Policii České republiky. Abych tomuto cíli dostál, bylo zapotřebí popsat jak základní pojmy a charakteristiku samotného vzdělávání dospělých tak i množství pojmů z oblasti Policie České republiky. Dalším hlavním cílem bylo získat co nejrelevantnější výsledky z výzkumu, který se zabýval názorem samotných policistů na jejich vzdělávací systém. Z těchto důvodů byla práce rozčleněna do 5 kapitol. V první kapitole jsem pouze okrajově vytyčil základní pojmy z oblasti vzdělávání dospělých. Za tímto účelem jsem prostudoval značné množství literatury ze které jsem později čerpal informace. Ve druhé kapitole jsem se již věnoval samotné Policii České republiky. Zde jsem popsal Policii České republiky jako ozbrojenou složku státu, vyzdvihl jsem její význam v dnešní společnosti a uvedl jsem její úkoly, povinnosti a charakteristiku. Dále jsem pokračoval zevrubným pojednáním o historii vzdělávání u bezpečnostních složek státu od dob Československého Četnictva až do současnosti. Dále jsem se již věnoval samotnému systému vzdělávání policistů. V této kapitole jsem čerpal především z vlastních zkušeností a vědomostí, ale i z literárních a internetových zdrojů. V pořadí třetí kapitola pojednávala o koncepci celoživotního vzdělávání policistů. Zde jsem popsal samotnou koncepci a zmínil se také o mezinárodní spolupráci v policejním vzdělávání. Poslední teoretická kapitola se věnovala všem vzdělávacím subjektům pro policisty. Od resortních subjektů Ministerstva vnitra přes vzdělávací subjekty Policejního prezidia až po neresortní vzdělávací subjekty. Na teoretickou část navazovala již naznačená praktická část práce ve které jsem se věnoval ze začátku charakteristice a popisu samotného výzkumu, který měl zjistit současné názory policistů na jejich vzdělávání. Poté už následoval rozbor a vyhodnocení dat z dotazníku, jenž byl za tímto účelem sestaven a rozeslán mezi policisty. Dotazník byl sestaven tak aby dokázal potvrdit či vyvrátit předem stanovené hypotézy. Dovoluji si tvrdit, že data vyhodnocená z dotazníku více či méně všechny 4 hypotézy potvrdily. Vzhledem k tomu, že se výzkum uskutečnil pouze u policistů zařazených ve služebním poměru v Krajském ředitelství Policie Hlavního města Prahy, nelze si činit nárok na obecnou platnost získaných výsledků. Policie jako taková sice má celorepublikovou působnost, ale podmínky pro službu pro jednotlivé policisty a zvláště pro jejich další vzdělávání jsou prakticky v každém kraji republiky nastaveny odlišně a například názory a zkušenosti policistů z jiných krajů se mohou lišit. Toto je ovšem pouze můj subjektivní názor plynoucí z několika let aktivní služby a vědomostí z ní plynoucí. I přes možná ne úplně

přesvědčivé výsledky mého výzkumu si osobně myslím, že Policie České republiky udělala ve vzdělávání svých příslušníků v poslední době ohromný skok dopředu. Samozřejmě nic není nikdy dokonalé a mnohdy sebelíp nastavený systém může narazit na lidský faktor a obráceně. Nicméně se domnívám, že pokud Policie České republiky nastavený trend dalšího vzdělávání z poslední doby udrží a služební funkcionáři budou své podřízené více motivovat do dalšího vzdělávání, bude to jenom dobře a policisté budou v budoucnu díky svým nově nabraným zkušenostem a vědomostem z dalšího vzdělávání veřejností vnímání alespoň tak, jak si velké množství z nich zaslouží již nyní.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A ZDROJŮ

1. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Ve znění pozdějších znění.

2. Zákon číslo 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Ve znění pozdějších předpisů.

Závazný pokyn policejního prezidenta č. 14 ze dne 21. ledna 2010 o školních policejních střediscích.

BARTOŇKOVÁ, Hana a Dušan ŠIMEK. *Andragogika: studijní texty pro distanční studium*. 1. Vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2001, 65 s. ISBN 80-244-0394-3.

BENEŠ, Milan. *Andragogika*. 1. Vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2003, 216 s. Andragogika. ISBN 80-86432-23-8.

BOČKOVÁ, Věra. *Vzdělávání - Průvodní jev života: texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání*. 1. Vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002, 49 s. Texty k otevřenému a distančnímu vzdělávání. ISBN 80-244-0441-9.

HAUERLAND, Radim. *Systém vzdělávání příslušníků Policie České republiky*, diplomová práce. Brno: Masarykova univerzita, 2011. 96 s. Vedoucí diplomové práce PhDr. Vladimír Hřebíček.

JANEČKOVÁ, Lucie. *Profesní vzdělávání příslušníků Policie České republiky*, diplomová práce. Olomouc: Univerzita Palackého, 2013. 69 s. Vedoucí diplomové práce Mgr. Pavel Neumeister, Ph.D.

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva I*. Vyd. 1. Praha: Themis, 1997. ISBN 80-85821-52-4.

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva II*. Vyd. 1. Praha: Police History, 1999, ISBN 80-962670-0-9.

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva IV*. Vyd. 1. Praha: Police History, 2011, ISBN 978-80-86477-55-8.

MV ČR. *Koncepce celoživotního vzdělávání příslušníků policie České republiky*. Praha: OVSPŠ, 2008. Č.j. MV-16511-1/VO-2008.

PALÁN, Zdeněk. *Základy Andragogiky*. Praha: Vysoká škola J.A.Komenského, 2003, 199 s. ISBN 80-86723-03-8.

POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR. *Policie České republiky*. Praha: Tiskárna MV, 2010. ISBN 978-80-254-7700-7.

<http://www.policie.cz/clanek/policie-navenek-uniformy>

[uniformy.aspx?q=Y2hudW09Ng%3d%3d](http://www.policie.cz/clanek/policie-navenek-uniformy.aspx?q=Y2hudW09Ng%3d%3d). Dostupné dne 21. 4. 2015.

<http://www.policie.cz/clanek/eticky-kodex-policie-ceske-republiky.aspx>. Dostupné dne 21. 4. 2015

<http://www.mvcr.cz/clanek/system-policejniho-vzdelavani.aspx>. Dostupné dne 22. 4. 2015.

<http://www.mvcr.cz/clanek/vzdelani-klic-k-profesionalite.aspx> Dostupné dne 22. 4. 2015.

<http://www.policie.cz/clanek/mezinarodni-spoluprace-v-policejnim-vzdelavani-36.aspx>. Dostupné dne 23. 4. 2015.

<http://www.policie.cz/clanek/srbsko.aspx>. Dostupné dne 23. 4. 2015.

<http://www.policie.cz/clanek/mongolsko.aspx>. Dostupné dne 23. 4. 2015.

<http://www.policie.cz/clanek/mezinarodni-spoluprace-v-policejnim-vzdelavani-36.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>. Dostupné dne 23. 4. 2015.

http://www.polac.cz/g2/view.php?o_skole/index.html. Dostupné dne 23. 4. 2015

<http://www.skolamv.cz/>. Dostupné dne 23. 4. 2015.

http://www.spshol.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=237&Itemid=58. Dostupné dne 23. 4. 2015

<http://www.vpsmvkp.cz/info/info.htm>. Dostupné dne 23. 4. 2015.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

ČR	Česká republika.
MŠMT	Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy.
SNB	Sbor národní bezpečnosti.
SOŠ MV	Střední odborná škola Ministerstva vnitra
MV	Ministerstvo vnitra
VB	Veřejná bezpečnost
StB	Státní bezpečnost
VŠ SNB	Vysoká škola Sboru národní bezpečnosti
SNV	Sbor nápravné výchovy
ZOP	Základní odborná příprava
USA	United States of America (Spojené státy Americké)
FBI	Federal Bureau of Investigation (Federální úřad pro vyšetřování)
RCMP	Royal Canadian Mounted Police (Kanadská Královská jízdní policie)
EU	Evropská Unie
OVSPŠ MV	Odbor vzdělávání a správy policejního školství Ministerstva vnitra
MEPA	Mitteleuropäische Polizeiakademie
PA ČR	Policejní akademie České republiky
VPŠ MV	Vyšší odborná škola Ministerstva vnitra
SKPV	Služba kriminální policie a vyšetřování
ŠPS	Školní policejní středisko

SEZNAM OBRÁZKŮ

Graf č. 1: Pohlaví respondentů, s. 48

Graf č. 2: Věk respondentů, s. 48

Graf č. 3: Délka služby u PČR, s. 49

Graf č. 4: Vzdělání respondentů, s. 49

Graf č. 5: Délka ZOP respondentů, s. 50

Graf č. 6: Hodnocení ZOP, s. 51

Graf č. 7: Kvalita 6-ti měsíční ZOP, s.52

Graf č. 8: Kvalita 12-ti měsíční ZOP, s. 52

Graf č. 9: Praxe přínosnější než ZOP, s. 53.

Graf č. 10: Připravuje ZOP policisty dostatečně do praxe?, s. 54

Graf č. 11: Obeznamenost vyučujících na ZOP, s. 54

Graf č. 12: Další vzdělávání napomáhá v kariérním růstu, s. 55

Graf č. 13: Další vzdělání je finančně ohodnoceno, s. 56

Graf č. 14: Motivace nadřízených, s. 56

Graf č. 15: Studium respondentů, s. 57

Graf č. 16: Zájem o zvyšování kvalifikace, s. 57

Graf č. 17: Volba studia, s. 58

Graf č. 18: Dostatečná informovanost o dalším vzdělávání, s. 59

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: Dotazník

PŘÍLOHA P I: DOTAZNÍK

DOTAZNÍK

Dobrý den kolegyně a kolegové

Rád bych Vás touto cestou požádal aby jste mi prostřednictvím tohoto dotazníku věnovali několik pár minut svého času.

V současnosti vypracovávám bakalářskou práci na téma „System vzdělávání v Policii České republiky“. Důležitou součástí této práce je i praktická část, kterou tvoří výzkum v podobě tohoto dotazníku. Věřím, že každý z vás mi vyplněním odpovědí na předložené otázky poskytně svůj názor a pohled na danou problematiku.

Dotazník je zcela anonymní a bude použit výhradně pro potřeby této práce. Prosím u každé otázky označit křížkem do čtverečku pro vás co nevhodnější odpověď.

Předem děkuji za svědomité vyplnění tohoto dotazníku.

Aleš Tchuř.

1. Pohlaví

- Žena
- Muž

2. Váš věk

- 20-25
- 26-35
- 36-45
- 45+.

3. Délka služby u Policie ČR

- Do 3 let;
- 3-5 let;
- 5-10 let;
- 10-20 let;
- 20+ let.

4. Dosud nejvyšší dosažené vzdělání

- SŠ
- VOŠ
- VŠ

5. Jakou formu základní odborné přípravy (ZOP) jste absolvoval/a?

- 6-ti měsíční ZOP;
- 9-ti měsíční ZOP;
- 12-ti měsíční ZOP;
- Delší než 12-ti měsíční ZOP.

6. Jak by jste ohodnotil/a kvalitu Vaší přípravy na ZOP pro výkon služby v praxi?

- Naprosto připraven/a po všech stránkách.
- Dostatečně základně připraven/a.
- Nedostatečně připraven/a.
- Nepřipraven/a.

7. Myslíte si, že ZOP v trvání 6-ti měsíců je dostatečná pro kvalitní přípravu policistů?

- Ano
- Ne
- Neumím posoudit

8. Myslíte si, že ZOP v trvání 12-ti měsíců je dostatečná pro kvalitní přípravu policistů?

- Ano
- Ne
- Neumím posoudit

9. Souhlasíte s tvrzením, že pro získání klíčových poznatků pro přímý výkon služby je rozhodující spíše praxe v přímém výkonu služby po dokončení ZOP než výuka v rámci základní odborné přípravy?

- Ano
- Ne
- Nevím

10. Přípravuje systém výuky a přípravy na ZOP policisty do přímého výkonu služby v praxi dostatečně?

- Ano
- Ne
- Nevím

11. Jsou vyučující na ZOP obeznámeni s momentálními nároky na policisty v přímém výkonu služby?

- Ano
- Ne
- Nevím

12. Máte zájem o zvyšování své odborné kvalifikace v rámci resortu formou odborných kurzů a celoživotního vzdělávání ?

- Ano
- Ne

13. Domníváte se, že by Vám zvýšení odborných znalostí cestou dalšího vzdělávání napomohlo v kariérním růstu ?

- Ano
- Ne
- Nevím

14. Bylo by zvýšení Vašich odborných a sociálních kompetencí cestou dalšího vzdělávání nějak finančně ohodnoceno ?

- Ano
- Ne
- Nevím

15. Jste nějakým způsobem svým nadřízeným motivován k dalšímu studiu?

- Ano
- Ne
- Neumím posoudit

16. Studujete či uvažujete o nějakém typu vysokoškolského studia pro zvýšení své kvalifikace?

Ano Ne

17. Pokud byste měl/a možnost volby dalšího vysokoškolského studia, upřednostnil/a byste :

- Studium na Policejní akademii ČR
- Bezpečnostní studium v rámci mimoresortního školství
- Jiný studijní obor v rámci mimoresortního školství
- Nestuduji a neuvažuji o studiu.

18. Jste dostatečně informován/a o možnostech svého dalšího vzdělávání u policie?

- Ano
- Ne
- Neumím posoudit